

εἰς τὴν ἐχομένην⁴¹⁴ νῆσον ἐξέπλευσαν, ἢ ἐν μέρει πρὸς ἑκατέραν τὴν ὠναμιν⁴¹⁵, ἀλλὰ μὴ πρὸς ἀμφοτέρας ἅμα κινδυνεύουσι.

Καίτοι πῶς ἀνέκείνων ἄνδρες ἀμείνους, ἢ μᾶλλον φιλέλληνας ὄντες ἐπιδειχθεῖν⁴¹⁶, οἵτινες ἐτόλμησαν ἀπιθεῖν⁴¹⁷, ὥστε μὴ τοῖς λοιποῖς αἴτιοι γενέσθαι τῆς δουλείας, ἐρήμην μὲν τὴν πόλιν γιγνομένην, τὴν δὲ χώραν πορθουμένην, ἱερὰ δὲ συλωμένα⁴¹⁸, καὶ νεὸς ἐμπιπραμένους, ἅπαντα δὲ τὸν πόλεμον περὶ πατρίδα τὴν ἑαυτῶν γιγνόμενον; Καὶ οὐδὲ ταῦτα ἀπέχρησαν⁴¹⁹ αὐτοῖς, ἀλλὰ πρὸς γαλίας καὶ διακοσίας τριήρεις μόνοι διαναυμαχεῖν ἐτόλμησαν. Οὐ μὴν εἰσήτησαν⁴²⁰ κατασχυθέντες⁴²¹ γὰρ Πελοποννήσιοι τὴν ἀρετὴν αὐτῶν, καὶ νομίσαντες, προδιαφθαρέντων⁴²² μὲν τῶν ἡμετέρων, οὐδ' αὐτοὶ σωθήσεσθαι, κατορθωσάντων δὲ⁴²³, εἰς ἀτιμίαν τὰς αὐτῶν πόλεις καταστήσειν, ἠναγκασθήσαν μετασχεῖν τῶν κινδύνων. Καὶ τοὺς μὲν θορύβους τοὺς ἐν τῷ πράγματι⁴²⁴ γενομένους, καὶ τὰς κραυγὰς, καὶ τὰς παρακλήσεις, ἃ κοινὰ πάντων εἰσὶ τῶν ναυμαχούντων, οὐχ ὄρω ὅτι δεῖ λέγοντα διατρέθειν ἃ δὲ ἐστὶν ἴδια, καὶ τῆς ἡγεμονίας⁴²⁵ ἀξία, καὶ τοῖς προειρημένοις ὁμολογούμενα⁴²⁶, ταῦτα δ' ἐμὸν ἔργον εἰπεῖν ἐστὶ. Τοσοῦτον γὰρ ἡ πόλις ἡμῶν εἰέφερεν⁴²⁷, ὅτ' ἦν ἀκέραιος⁴²⁸, ὥστε ἀνάστατος γενομένη⁴²⁹, πλείους μὲν⁴³⁰ συνεδάλετο⁴³¹ τριήρεις εἰς τὸν κίνδυνον, τὸν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, ἢ σύμπαντες οἱ συναυμαχῆσαντες· οὐδεὶς δὲ πρὸς ἡμᾶς οὕτως ἔχει δυσμενῶς ὅστις οὐκ ἂν ὁμολογήσειε, διὰ μὲν τὴν ναυμαχίαν ἡμᾶς τῷ πολέμῳ κρατήσαι, ταύτης⁴³² δὲ τὴν ἡμετέραν πόλιν αἰτίαν γενέσθαι.

Καίτοι⁴³³ μελλούσης⁴³⁴ στρατείας ἐπὶ τοὺς βαρβάρους ἐπεσθαι, τίνας χρὴ τὴν ἡγεμονίαν ἔχειν; οὐ τοὺς ἐν τῷ προτέρῳ πολέμῳ μάλαστα εὐδοκμησάντας, καὶ πολλάκις μὲν ἴδια προκινδυνεύσαντας, ἐν δὲ τοῖς κοινοῖς τῶν ἀγῶνων ἀριστείων⁴³⁵ ἀξιοθέντας; οὐ τοὺς τὴν ἑαυτῶν ἐκλιπόντας ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων σωτηρίας, καὶ τό τε παλαιὸν οἰκιστὰς τῶν πλείστων πόλεων γενομένους, καὶ πάλιν αὐτὰς ἐκ τῶν μεγίστων συμφορῶν διασώσαντας; Ἦπὼς δὲ οὐκ ἂν δεῖνὰ πάθοιμεν⁴³⁶, εἰ, τῶν κακῶν πλείστον μέρος μετασχόντες, ἐν ταῖς τιμαῖς ἕλαττον ἔχειν ἀξιοθείημεν⁴³⁷, καὶ, τότε προταχθέντες ὑπὲρ ἀπάντων, νῦν ἑτέροις ἀκολουθεῖν ἀναγκασθῆιμεν;

Μέχρι μὲν οὖν τούτων οἶδ' ὅτι πάντες ἂν ὁμολογήσαιεν πλείστων ἀγαθῶν τὴν πόλιν ἡμῶν αἰτίαν γεγενῆσθαι, καὶ δικαίως ἂν αὐτῆς τὴν ἡγεμονίαν εἶναι⁴³⁸. Μετὰ δὲ ταῦτα ἤδη τινὲς ἡμῶν κατηγοροῦσιν, ὡς, ἐπειδὴ

⁴¹⁴ Τὴν πληροστέτην, τὴν Σαλαμίνα. ⁴¹⁵ Τὴν πελαγίην καὶ τὴν ναυτικὴν. ⁴¹⁶ Ἦπὼς ἐν (Ἕλλησι) ἐπιδειχθεῖν ἀμείνους ἐκείνων, οἵτινες. ⁴¹⁷ Ἀπιθεῖν τὴν πόλιν γιγνομένην κτλ. ὅστις. ⁴¹⁸ Δηλαστούμενα. ⁴¹⁹ Ἐρθεσαν. ⁴²⁰ Δηλ. δὲν τοὺς ἄρτησαν οἱ ἄλλοι νὰ πορευθῶσι μόνοι. ⁴²¹ Ἐντραπέντες τὴν ἀρετὴν. ⁴²² Ἄν προδιαφθαρέως. ⁴²³ Τὴν νίκην. ⁴²⁴ Ἐν τῷ μάχῃ. ⁴²⁵ Τῆς ἡγεμονίας ἣν εἶχον τότε οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων. ⁴²⁶ Συμφωνούντα μετὰ τὰς προειρημένας πράξεις αὐτῶν. ⁴²⁷ Ἐπερθε. ⁴²⁸ Πρὶν ἐπὶ καταπελευρηθῆ ἀπὸ τοῦ ἀκαθεταμονίου· διότι ἔκτοτε ὡς νὰ ἐκολοβώθῃ. ⁴²⁹ Ἀνακαθισθῆ. ⁴³⁰ Ἀπεδίδοται εἰς τὸ οὐδεὶς δὲ, τοῦ ὅτι τε λαμβανόμενου ἀπὸ κοινοῦ. Κατὰ δὲ ἑορτῆν τρεπίστον ἴσως τὸ μὲν εἰς μὴν. ⁴³¹ Συνεσίφερε. ⁴³² Τῆς ναυμαχίας. ⁴³³ Ὅχι ἐναντιωματικῶς· ἀλλὰ Συλλογιστικῶς· καὶ ἐχομένως. ⁴³⁴ Ἐάν μίλλῃ τῆς κρηθῆ ἀξίαι νὰ λάθοιμεν ἕλιώτερον μέρος. ⁴³⁵ Δὲν ἐδίδομεν ἀδικηθῆ. ⁴³⁶ Ἦπὼς εἶναι ἂν, ὅτι ἔθελεν εἶσθαι.

τὴν ἀρχὴν τῆς θαλάττης⁴²⁹ παρελάβομεν, πολλῶν κακῶν αἰτίαι τοῖς Ἕλλησι κτείστημεν, καὶ τὸν τε Μιλήτων⁴³⁰ ἀνδραποδισμόν, καὶ τὸν Σικωνίων⁴³¹ ὀλεθρὸν ἐν τούτοις τοῖς λόγοις ἡμῖν προφέρουσιν⁴³². Ἐγὼ δ' ἠγροῦμαι, πρῶτον μὲν οὐδὲν εἶναι τοῦτο σκεῖον, ὡς κακῶς ἤρχομεν, εἴ τις τῶν πολεμησάντων ἡμῖν⁴³³, σφόδρα⁴³⁴ φαίνονται κολασθέντες· ἀλλὰ πολὺ τὸδε μείζον τεκμήριον, ὡς καλῶς διωκόμεν τὰ⁴³⁵ τῶν συμμάχων, ὅτι τῶν πόλεων τῶν ὑφ' ἡμῖν αὐτῶν οὐδεμία τοιαύταις συμφοραῖς περιέπεσεν. Ἐπειτα, εἴ μὲν ἄλλοι τινὲς τῶν αὐτῶν πραγμάτων πρῶτερον ἐπεμελήθησαν, εἰκότως ἂν ἡμῖν ἐπιτιμῶεν· εἰ δὲ μήποτε τοῦτο γέγονε⁴³⁶, μήτ' οἶόν τέ ἐστι τοσούτων πόλεων τὸ πλῆθος κρατεῖν, ἢν μή τις κολάζῃ τοὺς ἑξαμαρτάνοντας, πῶς εὐδίκαιόν ἐστιν ἡμᾶς ἐπαινεῖν, οἷτινες ἐλαχίστοις⁴³⁷ χαλαρήσαντες, πλείστον χρόνον τὴν ἀρχὴν κατασχεῖν ἠδυνήθημεν.

Οἶμαι δὲ πᾶσι δοκεῖν, τούτους κρατίστους προστάτας γεγενῆσθαι τῶν Ἑλλήνων, ἐφ' ὧν οἱ κειθαρχήσαντες ἄριστα τυγχάνουσι πράξαντες⁴³⁸. Ἐπὶ τῶν τῆς ἡμετέρας ἡγεμονίας, εὐρήσομεν καὶ τοὺς οἴκους τοὺς ἰδίους πρὸς εὐδαιμονίαν πλείστον ἐπιδόντας, καὶ τὰς πόλεις μεγίστας γενομένας. Οὐ γὰρ ἐφθονοῦμεν τοῖς ἀξιονομίαις αὐτῶν, οὐδὲ ταραχὰς ἐνεποιούμεν, πολιτείας ὑπεναντίας παρακαθιστάντες⁴³⁹, ἐν ἑν ἀλλήλοις μὲν στασιάζοιεν, ἡμᾶς δὲ ἀμειότεροι θεραπεύοιεν· ἀλλὰ τὴν τῶν συμμάχων ὁμόνοιαν κοινὴν ὑφέλειαν νομίζοντες, τοῖς αὐτοῖς νόμοις ἀπάσας τὰς πόλεις διωκόμεν, συμμάχικῶς, ἀλλ' οὐ δεσποτικῶς⁴⁴⁰, βουλευόμενοι περὶ αὐτῶν ὅλων μὲν τῶν πραγμάτων ἐπιστατοῦντες, ἰδία δ' ἐκάστου ἐλευθέρους εἶναι· καὶ τῷ μὲν πλῆθει⁴⁴¹ βοηθοῦντες, ταῖς δυναστείαις δὲ πολεμοῦντες, δεινὸν ἠγρούμενοι τοὺς πολλοὺς ὑπὸ τοῖς ὀλίγοις εἶναι, καὶ τοὺς ταῖς οὐσίαις ἐνδεεστεροὺς, τὰ δὲ ἄλλα μηδὲν χείρους ὄντας, ἀπελευθεσθαι⁴⁴² τῶν ἀρχῶν· ἐπὶ δὲ κοινῆς τῆς πατρίδος οὐσίας, τοὺς μὲν τυραννεῖν, τοὺς δὲ μετοικεῖν⁴⁴³, καὶ φύσει πόλιτας ὄντας, νόμῳ τῆς πολιτείας ἀποστареῖσθαι. Τοιαῦτ' ἔχοντες ταῖς ὀλιγαρχίαις ἐπιτιμῶν⁴⁴⁴, καὶ πλείω τούτων, τὴν αὐτὴν πολιτείαν, ἤνπερ παρ' ἡμῖν αὐτοῖς καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις καταστήσαμεν⁴⁴⁵, ἢν οὐκ οἶδ' ὅτι⁴⁴⁶ δεῖ διὰ μακροτέρων ἐπαινεῖν, ἀλλ' ὡς τε καὶ συντόμως ἔχοντα⁴⁴⁷ δηλωῶσαι περὶ αὐτῆς. Μετὰ γὰρ ταύτης οἰκοῦντες⁴⁴⁸ ἐβδόμηκοντα ἔτη⁴⁴⁹

⁴²⁹) Τὴν θαλασσοκρατίαν καὶ ἡγεμονίαν ἐπὶ τῶν νήσων ἢ παραλίω πόλεων. Ταύτην δ' ἔλαβον οἱ Ἀθηναῖοι μετὰ τὰ Περσικά. ⁴³⁰) Τῶν κατοίκων τῆς νήσου Μήλου. Τὸ συμβῆν διηγρεῖται ὁ Θουκυδίδης. ⁴³¹) Σικιώνη, πόλις τῆς Θράκης, τὰ νῦν Κατσάνδρα.

⁴³²) Προσάπτουσι. ⁴³³) Καθ' ἡμῶν. ⁴³⁴) Σφόδρως, ἀσπληρῶς. ⁴³⁵) Πράγματα.

⁴³⁶) Τοῦτο, τὸ νὰ ἐπεμελήθῃσι τινὲς πρῶτερον. ⁴³⁷) Κατ' εὐλογιωτάτων. ⁴³⁸) Πόντηχρησαν μεγάλως. ⁴³⁹) Καθιστάντες ἑναντίας κυβερνήσεις πλεσιῶν ἀλλήλων, οἷον ἐρισσοκρατημένην πόλιν πλεσιῶν δημοκρατουμένην κτλ. Ταῦτά εἰσι, νομίζω, πλάγια μομφὴ κατὰ τῆς πολιτικῆς τῆς Σπάρτης. ⁴⁴⁰) Ὡς σύμμαχοι, οὐχ ὡς δεσπότες. ⁴⁴¹) Τοὺς λαοὺς, τὰς δημοκρατίας. ⁴⁴²) Νὰ μὴ γίνωνται δεκτοὶ εἰς τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας. ⁴⁴³) Τῶν ὡς μετοίκους. Μετοικοὶ δ' ἦσαν οἱ ἔξοι, οἱ μὴ ἔχοντες δικαίωμα πολιτείας. ⁴⁴⁴) Ταῦτα ἔχοντες νὰ προσάπτωμεν, τοιαῦτα εὐρίσκοντες ἐλαστώματα. ⁴⁴⁵) Ἀπὸ κοινῆς εἰς τὸ ἡμῖν αὐτοῖς καὶ τοῖς ἄλλοις. ⁴⁴⁶) Διαιτί. ⁴⁴⁷) Δυνάμενον. ⁴⁴⁸) Πολιτευόμενοι.

⁴⁴⁹) Ἐνοεῖται τὰ ἔτη τῆς ἡγεμονίας καὶ ἐξουσίας τῶν Ἀθηναίων, ὑπολογίζων αἰτὰ τὸ τοῦ τρίτου ἔτους μετὰ τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην μέχρι τῆς ἐν Ἀργεῖ πόλεως ἀρχῆς ἀπὸ Ὀλ. 78. δ', π. X. 477, μέχρι Ὀλ. 93. δ', π. X. 493.

διετέλεισμεν, ἄπειροι μὲν τυραννίδων⁴⁵⁰, ἐλεύθεροι δὲ πρὸς τοὺς βαρβάρους, ἀστασίαστοι δὲ πρὸς ἑαυτοὺς, εἰρήνην δὲ ἄγοντες⁴⁵¹ πρὸς ἅπαντας ἀνθρώπους.

ὑπὲρ ὧν προσήκει τοῖς εὐφρονούσιν, μεγάλην γάρην ἔχειν⁴⁵² πολὺ μᾶλλον, ἢ τὰς κληρονομίας ὑμῶν οὐκ εἰδέναι⁴⁵³, ἃς ἡμεῖς εἰς τὰς ἐρητισσομένας τῶν πόλεων, συλακίης ἐνεκα τῶν χωρίων, ἀλλ' οὐ διὰ πλεονεξίαν ἐξεπέμπεμεν. Σημεῖον⁴⁵⁴ δὲ τούτων ἔχοντες γὰρ χώραν πρὸς μὲν τὸ πλῆθος τῶν πολιτῶν ἐλαγίστην, ἀρχὴν δὲ μεγίστην, κειτημένοι δὲ τριγυρεῖς, διπλασίας μὲν ἢ συμπάσης εἰς ἄλλοις, δυναμένας δὲ πρὸς δις τὸσαύτας⁴⁵⁵ κινδυνεύειν, ἡ παρακείμενης⁴⁵⁶ δὲ τῆς Εὐβοίας, ἢ⁴⁵⁷ καὶ πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς θαλάττης εὐφυῶς εἶχε⁴⁵⁸, καὶ πρὸς τὴν ἄλλην ἀρετὴν⁴⁵⁹ ἀπατῶν τῶν νήσων διέφερε, κρατοῦντες αὐτῆς μᾶλλον ἢ τῆς ἡμετέρας αὐτῶν⁴⁶⁰, καὶ πρὸς τοῖσι εἰδότεσι, καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, καὶ τῶν Βαρβάρων τοῦτους μάλιστα εὐδοκίμοις, εἰ τοὺς ἄλλοις ἀναπατάτους ποιήσαντες⁴⁶¹, ἄφρονον καὶ ῥαθυμῶν αὐτοῖς κατεστήσαντο τὸν βίον⁴⁶², ὅμως οὐδὲν τούτων ἡμᾶς ἐπέχε⁴⁶³ περὶ τοὺς ἔχοντας τὴν νῆσον ἐξαμαρτεῖν⁴⁶⁴, ἀλλὰ μόνοι δὴ τῶν μεγάλῃν δύναμιν ἔχόντων περιεϊδόμεν ἡμᾶς αὐτοὺς ἀπορωτέρον ζῶντας τῶν δουλεύειν αἰτίαν ἔχόντων⁴⁶⁵. Καίτοι, βουλευόμενοι πλεονεκτεῖν, οὐκ ἂν εἴηπου τῆς μὲν Σκιωναίων γῆς ἐπιθυμήσαμεν⁴⁶⁶, ἢν Πλαταιέων τοῖς ὡς ἡμᾶς καταφυγοῦσι φαινόμεθα παραδόντες, τὸσαύτην δὲ χώραν παρελίπομεν, ἢ πάντα ἂν ἡμᾶς εὐπορωτέρους ἐποίησε.

Τοιαύτων τοίνυν ἡμῶν γεγενημένων καὶ τὸσαύτην πίστιν δεδοκότων ὑπὲρ τοῦ μὴ τῶν ἀλλοτριῶν ἐπιθυμεῖν⁴⁶⁷, τολμῶσι κατηγορεῖν⁴⁶⁸ οἱ τῶν δεκάεταρχων⁴⁶⁹ κοινωνήσαντες, καὶ τὰς ἑαυτῶν πατρίδας λυπηθέντες, καὶ μικρὰς μὲν ποιήσαντες δοκεῖν εἶναι τὰς τῶν προγεγενημένων ἀδικίας, οὐδεμίαν δὲ ἀπολιπόντες ὑπερβολὴν τοῖς ἀλλοῖς βουλευόμενοι γενέσθαι πονηροῖς⁴⁷⁰, ἀλλὰ φάσκοντες μὲν λακωνίζειν, τάναντία δ' ἐκείνοις⁴⁷¹ ἐπιτηδεύοντες, καὶ τὰς μὲν Μηλιῶν ἔδωρόμενοι συμφορὰς, περὶ δὲ τοὺς ἑαυτῶν πολίτας ἀνή-

450) Μὴ λαβόντες πέτραν τυραννίας, μὴ τυραννηθῆναι. 451) Ἐχοντες, διατηροῦντες
 452) Ἡμῶν. 453) Προσέπειν ἡρῶν τῆς κληρονομίας, ἀφρημένως ἀντὶ τοῦ κληρονο-
 χου ἔσαν δὲ οὗτοι Ἀθηναῖοι εἰς οὓς ἐμοιράζοντο διὰ κλήρα οἱ κυριεύοντες τόποι.
 454) Ἀπέδειξε εἶναι τὸ ἐπίμενον. 455) Ὅσαι ἔσαν οὗτοι αἱ ἴδιαι. 456) Παρακείμενης
 457) Ἡ Εὐβοία. 458) Εἶχαν εὐφυῶς θέσειν πρὸς θαλασσοκρασίαν. 459) Προτερύματα.
 460) Χώρας. Τόσον βαδλίως ἐκρατοῦμεν αὐτῆς, ὡς ἐκρατοῦμεν μᾶλλον ἢ τῆς ἡμῶν
 χώρας. 461) Ἀναστῆσαντες, ἀποδιώξαντες ἀπὸ τῆς γῆς των. 462) Ἀφρονον, κυριεύσαντες
 τὰ τῶν ἄλλων, καὶ ῥαθυμον, διότι δὲν ἔχουσι νὰ φρονῶνται ἀπὸ αὐτοῦ. 463) Μᾶς προ-
 κρεψεν, ἐκίνησε. 464) Νὰ πράξωμεν ἔσπονον, ἔδικόν τι. 465) Τῶν ἄλλων δουλεύειν διὰ
 τὴν ἀδυναμίαν ἢ ἀναυδρίαν των. 466) Δὲν ἐθέλωμεν ἐπιθυμεῖν, ὡς κατηγοροῦμεθα,
 τὴν γῆν τῶν Σκιωναίων, τὴν ἐπίαν ἐδώσαμεν εἰς τοὺς Πλαταιεῖς, ἀλλ' ἐθέλωμεν λά-
 ζει τὴν πλουσίαν γῆν τῶν Εὐβοίων. 467) Περὶ τοῦ ὅτι δὲν ἐπιθυμοῦμεν τὰ ἑαυτῶν πράγ-
 ματα. 468) Κατηγορεῖν ἡμῶν γεγενημένων. 469) Κυβερνήσεις δίκαια ἀνδρῶν κατεστάμε-
 ναι ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων ὅπου κατεστρεφον τῆς δημοκρατίας. Αἴγει δὲ τοὺς Λα-
 κωνίζοντες Ἀθηναῖους. 470) Τόσον πονηροὶ ἔσαν ὡς τῆς τῶν πρὶν ἀδικησάντων ἀδι-
 κίας κίμενοι νὰ φαίνονται μικροὶ, ἢ δὲν ἔφησαν τοὺς ἀκόμη θέλοντας νὰ γείνωσι
 πονηροί, πῶς νὰ γείνωσι πονηρότεροί των. 471) Τοῖς Λακεδαιμονίοις. Προτιθέμενοι νὰ
 κερύειν ὁμόνοιαν μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων, δὲν θέλει νὰ προσδῶλε τοὺς Λακεδαιμονίους,
 ἀλλ' ἀπέδειξε ὅλην τὴν μομφὴν εἰς τοὺς Λακωνίζοντας.

καστα τολμήσαντες εξαμαρτεῖν; Ποῖον γὰρ αὐτοὺς ἀδίκημα διέφυγεν; ἢ τί τῶν αἰσχρῶν καὶ ἀεινῶν οὐ διεξήλθον⁴⁸²; οἱ τοὺς μὲν ἀνομιωτάτους, πιστοτάτους ἐνόμισον, τοὺς δὲ προδότας ὡς περ εὐεργέτας ἐθεράπευσον, ἤρουντε δὲ τῶν Βιλωτῶν ἐνίοις δουλεύειν⁴⁸³, ὥστε εἰς τὰς ἑαυτῶν πατρίδας ὑβρίζειν, μᾶλλον δὲ ἐτίμων τοὺς αὐτόχειρας καὶ φονεῖας⁴⁸⁴ τῶν πολιτῶν, ἢ τοὺς γονεῖς τοὺς ἑαυτῶν, εἰς τοῦτο⁴⁸⁵ δ' ὁμότητος ἄπαντας ἡμᾶς κατέστησαν, ὥστε πρὸ τοῦ μὲν, διὰ τὴν παρούσαν εὐδαιμονίαν⁴⁸⁶, καὶ ταῖς μικραῖς ἀτυχίαις πολλοὺς ἕκαστος ἡμῶν εἶχε τοὺς συμπαθήσοντα⁴⁸⁷, ἐπὶ δὲ τῆς τούτων ἀρχῆς διὰ τὸ πλῆθος τῶν οικείων κακῶν, ἐπαυσάμεθα ἀλλήλους ἐλεοῦντες. Οὐ γὰρ γὰρ τσαυτῶν σχολὴν παρέλιπον, ὡστ' ἑτέρω συναχθεσθῆναι⁴⁸⁸. Τίνας γὰρ οὐκ ἐφίκοιτο⁴⁸⁹; ἢ τίς οὕτω πόρρω τῶν πολιτικῶν ἢ πραγμάτων, ὅστις οὐκ ἐγγὺς ἠναγκάσθη γενέσθαι τῶν συμφορῶν, εἰς ἃς αἱ τοιαῦται οὖσαι⁴⁹⁰ ἡμᾶς κατέστησαν; Εἶτα οὐκ αἰσχύνονται, τὰς μὲν ἑαυτῶν πόλεις οὕτως ἀνόμως διαθέντες, τῆς δ' ἡμετέρας ἀδίκως κατηγοροῦντες⁴⁹¹ ἀλλὰ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ περὶ τῶν δικῶν καὶ τῶν γραφῶν⁴⁹², τῶν ποτὲ παρ' ἡμῖν γενομένων, λέγειν τολμῶσιν⁴⁹³, αὐτοὶ πλείους ἐν τοισί μισί⁴⁹⁴ ἀκρίτους ἀποκτείναντες, ὧν ἡ πόλις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ἀπάσης⁴⁹⁵ ἔκρινε. Φυγὰς δὲ, καὶ εἰσεῖς, καὶ νόμων συγχύσεις, καὶ πολιτειῶν μεταβολάς, ἐτι δὲ παιδῶν ὑβρεῖς καὶ γυναικῶν αἰσχύναις, καὶ χρημάτων ἀρπαγὰς, τίς ἂν δύναίτο διεξελθεῖν; Πλὴν τσαυτῶν εἰπεῖν ἔχω κατὰ πάντων, ὅτι τὰ μὲν ἐφ' ἡμῶν⁴⁹⁶ δεινὰ βραδύως ἂν τις ἐνὶ ψφρίσματι διέλυσε⁴⁹⁷, τὰς δὲ σφαγὰς καὶ τὰς ἀνομίας, τὰς ἐπὶ τούτων γενομένας, οὐδεὶς ἂν ἴσασθαί δύναίτο.

Καὶ μὴν οὐδὲ τὴν παρούσαν εἰρήνην, οὐδὲ τὴν αὐτονομίαν, τὴν ἐν ταῖς πολιτείαις μὲν οὐκ ἐνοῦσαν, ἐν δὲ ταῖς συνθήκαις ἀναγεγραμμένην⁴⁹⁸, ἀξίον ἐλίσθαι μᾶλλον, ἢ τὴν ἀρχὴν τὴν ἡμετέραν. Τίς γὰρ ἂν τοιαύτης καταστάσεως ἐπιθυμήσειεν; ἐν ἣ καταπονησται⁴⁹⁹ μὲν τὴν θάλατταν κατέχουσι, πέλασταί⁵⁰⁰ δὲ τὰς πόλεις καταλαμβάνουσιν· ἀντὶ δὲ τοῦ πρὸς ἑτέρους περὶ τῆς χώρας πολεμεῖν, ἐντὸς τείχους πρὸς ἀλλήλους οἱ πολῖται μάχονται· πλείους δὲ πόλεις αἰγμάλωτοι γέγονασιν, ἢ πρὶν τὴν εἰρήνην ἡμᾶς ποιήσασθαι· διὰ δὲ τὴν πυκνότητα τῶν μεταβολῶν⁵⁰¹, ἀθυμότερον διάγουσιν οἱ

⁴⁸²) Ἐπεχείρησαν. ⁴⁸³) Ἐνεσεῖ, νομίζω, ἐδῶ, λέγων περὶ Βιλωτῶν, τῆς Ἀσκωνικῆς φρουρᾶς τῆς ὁποίας οἱ Ἀσκωνίζοντες, π. χ. οἱ τριάκοντα ἐν Ἀθήναις, ἔφερον εἰς τὰς πατρίδας των, καὶ ὑπέκρινον εἰς αὐτὰς, ἐτυράνουσαν τὰς πόλεις των. ⁴⁸⁴) Ἡ λέξις αὕτη φαίνεται ἔλασεν προσθεῖσαι, διότι αὐτόχειρες σημαίνει φονεῖς, τοὺς φονεύοντας ταῖς πόλεις αὐτῶν γενοί. ⁴⁸⁵) Εἰς τὸσον βαθμόν. ⁴⁸⁶) Δι' ἣν εἶχεμεν εὐδαιμονίαν.

⁴⁸⁷) Εἶχε τοὺς συμπαθήσοντα ταῖς μικραῖς ἀτυχίαις. ⁴⁸⁸) Νὰ συλλυπηθῆται. ⁴⁸⁹) Ποῖον δὲν προσέβαλον, ἐκακοποίησαν. ⁴⁹⁰) Οἱ τοιοῦτοι ἄνθρωποι. ⁴⁹¹) Ἐπὶ δικαστηρίῳ κατηγοροῦν. ⁴⁹²) Ὅτι ἦσαν ἀδικοί. ⁴⁹³) Ἐνεσεῖ τὴν ἀρχὴν τῶν τριάκοντα τεράνων. ⁴⁹⁴) Καθ' ὅσον καιρὸν ἦρχεν αὐτῆ, δὲν ἦτον ὑποβεβουλωμένη. ⁴⁹⁵) Ὅσοι δηλ. ἡμεῖς ἐκυβερνώμεν. ⁴⁹⁶) Ἐδύνατο νὰ διαλύσῃ δι' ἐνὸς ψφρίσματος. Ἄν δηλ. ἐγένετο τι ἀδικον, ἐνόμως ἐψηφίζετο ἢ διόρθωσις του. ⁴⁹⁷) Καλλιστέρης, λέγει, ἦτον ἡ ἡμετέρα ἀρχὴ ἀπὸ τῆν ὑποπεθμένην ἢ δὲ αὐτονομίαν τῶν πόλεων, ἥτις εἶναι μὲν γεγραμμένη εἰς τὰς συνθήκας μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν Ἀσκαδαιμονίων, ἀλλὰ εἰς τὰς πολιτείας τῶν δὲν ὑπέρχε, διότι κυρίως εἰσὶ δοῦλοι τῶν Ἀσκαδαιμονίων. ⁴⁹⁸) Πειραταί. ⁴⁹⁹) Στρατιώται. Καλοῦνται δ' οὕτω ἀπὸ τῆς πέλαγος, μικρὰς πατραγῶν ἀσπίδος ἢ ἐκρίτου. ⁵⁰⁰) Τούτων συνεχεῖς εἶναι αἱ πολιτικαὶ μεταβολαί.

τάς πόλεις εἰκούντες τῶν ταῖς φυγαῖς⁵⁰¹ ἐξημιωμένων οἱ μὲν⁵⁰² γὰρ τὸ μέλλον δεδίασιν, οἱ δὲ⁵⁰³ αἶψά κἀκίενοι⁵⁰⁴ προσδοκῶσι τοσοῦτον δ' ἀπέχουσι⁵⁰⁵ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς αὐτονομίας, ὥστε αἱ μὲν ὑπὸ τυράννοις εἰσὶ, τὰς δὲ ἀρμόσται⁵⁰⁶ κατέχουσιν, ἔνιαι δὲ ἀνάστατοι γέγονασιν, τῶν δὲ οἱ βάρβαροι δεσπότηαι καθεστῆκασιν οὐ⁵⁰⁷ ἡμεῖς διαδῆλαι τολμήσαντας εἰς τὴν Ἐυρώπην⁵⁰⁸, καὶ μείζον ἢ προσήκειν αὐτοῖς φρονήσαντας⁵⁰⁹, οὕτω διέθεμεν, ὥστε μὴ μόνον παθῆσθαι στρατείας ἐφ' ἡμᾶς ποιουμένους, ἀλλὰ καὶ τὴν αὐτῶν γῶρην ἀνέχεσθαι πορθουμένην⁵¹⁰, καὶ διακρίσεις καὶ γιλλίας ναυσὶ περιελέοντας εἰς τοσαύτην ταπεινότητα κατεστήσαμεν, ὥστε μακρὸν πλεῖον⁵¹¹ ἐνὸς Φασιλλίδος⁵¹² μὴ καθέλκειν⁵¹³, ἀλλ' ἰσχυρίαν ἄγειν, καὶ τοὺς καιροὺς περιμένειν, ἀλλὰ μὴ τῇ παρούσῃ δυνάμει⁵¹⁴ πιστεύειν. Καὶ ταῦθ', ὅτι διὰ τὴν τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων ἀρετὴν οὕτως εἶχον⁵¹⁵, αἱ τῆς πόλεως συμφοραὶ σαφέως ἐπέδειξαν ἅμα γὰρ ἡμεῖς τε τῆς ἀρχῆς ἀπεστεροῦμεθα⁵¹⁶, καὶ τοῖς Ἕλλησιν ἀρχὴ τῶν κακῶν ἐγένετο. Μετὰ γὰρ τὴν Ἐλλησπόντω γενομένην ἀτυχίαν⁵¹⁷, ἑτέρων⁵¹⁸ ἡγεμόνων καταστάσεων, ἐνίκησαν μὲν οἱ βάρβαροι ναυμαχοῦντες⁵¹⁹, τῆσαν δὲ τῆς θαλάττης, κατέσχον δὲ τὰς πλείστας τῶν νήσων, ἀπέβησαν δὲ εἰς τὴν Λακωνικὴν, Κίθιρα δὲ κατὰ κράτος εἶλον, ἅπασαν δὲ τὴν Πελοπόννησον κακῶς ποιοῦντες⁵²⁰ περιέπλευσαν.

Μάλιστα δ' ἄν τις συνδοῖ τὸ μέγεθος τῆς μεταβολῆς, εἴπερ ἀναγνοῖη τὰς συνθήκας, τὰς τε ἐφ' ἡμῶν γενομένας, καὶ τὰς νῦν ἀντιγεγραμμένας⁵²¹. Τότε μὲν γὰρ ἡμεῖς φανησόμεθα τὴν ἀρχὴν τὴν βασιλείας ὀρίζοντες⁵²², καὶ τῶν φόρων ἐνίου⁵²³ τάττοντες, καὶ κωλύοντες αὐτὸν τῇ θαλάττῃ χρῆσθαι· νῦν δὲ ἐκεῖνός ἐστιν ὁ διοικῶν τὰ τῶν Ἑλλήνων, καὶ προστάτων, ἃ χρὴ ποιεῖν ἑκάστους, καὶ μόνον οὐκ ἐπιστάτους⁵²⁴ ἐν ταῖς πόλεσι καθίστας⁵²⁵. Πλὴν γὰρ τούτου⁵²⁶, τί τῶν ἄλλων ὑπόλοιπόν ἐστιν; Οὐ καὶ τοῦ πολέμου κύριος ἐγένετο, καὶ τὴν εἰρήνην ἐπρυτάνευσε⁵²⁷, καὶ τῶν παρόντων πραγμάτων ἐπιστάτης καθίστηται; Οὐχ ὡς ἐκεῖνον⁵²⁸ πλείομεν, ὡς περ πρὸς

⁵⁰¹) Ἐξορίαι. ⁵⁰²) Μένοντες ἐν ταῖς πόλεσι. ⁵⁰³) Φυγάδες. ⁵⁰⁴) Νῆ ἐπιστρέφουσιν εἰς τὰς πόλεις τῶν. ⁵⁰⁵) Αἱ πόλεις. ⁵⁰⁶) Οἱ ἄρχοντες οἱ περιπόμνοι ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων εἰς τὰς ὑπερῆκους πόλεις. ⁵⁰⁷) Βαρβάρους. ⁵⁰⁸) Ἀναπολεῖ πάλιν τὰ Περσικά.

⁵⁰⁹) Ὑπερχρηματοθῆνας περισσύτερον ἀφ' ὅ,τι τοῖς ἔπειπε. ⁵¹⁰) Ἐλλείπει ὁ ρῆθ.

⁵¹¹) Πολεμικόν. Τὰ ἐμπορικὰ ἐλέγοντο στραγγύλα. ⁵¹²) Φάσιλλις ἢ Φασηλῖς, παραθαλασσιὰ πόλις τῆς Λυκίας, μεσημβρινῶς τῆς μικρῆς Ἀσίας· ἐντὸς δὲ λέγει ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα. δηλ. ἀπὸ τῆν Φασηλῖδα καὶ ἰθάδων. ⁵¹³) Νῆ μὴ καθέλκειν, νῆ μὴ βάζουσιν εἰς τὴν θαλάσσαν. ⁵¹⁴) Τῇ ὑπαρχούσῃ αὐτοῖς. ⁵¹⁵) Ὅτι ταῦτα οὕτως εἶχον διὰ τὴν ἀρετὴν ἀπέδειξαν αἱ συμφοραὶ αἱ μετὰ ταῦτα δελασθῆ.

⁵¹⁶) Ὅταν ἐνικήθησαν ἀπὸ τοῦ Λακεδαιμονίου. ⁵¹⁷) Οἱ Ἀἰγῆς ποταμοὶ ὅπου ἠττήθησαν οἱ Ἀθηναῖοι, ἦν πόλις τοῦ Ἑλλησπόντου. ⁵¹⁸) Τῶν Λακεδαιμονίων. ⁵¹⁹) Εἰς τὴν Ἐνδον. ⁵²⁰) Ἐκτοικοῦντες. ⁵²¹) Αἱ συνθήκαι ἐνγεγράφοντο, δηλ. ἐγγράφοντο καὶ ἐξεδίθεντο εἰς κοινὸν τόπον πρὸς ἑποῖαν ἐνὸς ἐκείνου. ⁵²²) Περιερίζοντες. ⁵²³) Ὅλας τὰς νησιωτικὰς καὶ τὰς παραλίους τῆς μικρῆς Ἀσίας πόλεις ἐφορολόγουν. Ἐν τῇ Ἀκροπόλει τῶν Ἀθηνῶν εἰρήθη ἐπιγραφή, περιέχουσα κατὰ λόγον τῶν φορολογουμένων πόλεων. ⁵²⁴) Στρατῆρας, κατὰ Ἀριστοτελεῖον. ⁵²⁵) Μείζον ἐπὶ δὲν καθίστα.

⁵²⁶) Τοῦ καθιστῆν στρατῆρας. ⁵²⁷) Διεβίβου κατὰ βούλησιν τὴν εἰρήνην. Ἐπεὶ δὲ ἀπρυτάνευσε καὶ ἐπιστάτας, μεταχειρισθεῖς, ὅπως γένοιτο ἐμφαντικότερος, λίθεις γνωστὰς εἰς τοὺς Ἀθηναίους. Διότι ἢ ἐν Ἀθήναις κατὰ μῆρα ἐν τῇ βουλῇ πρεσβεύουσα φυλὴ ἐλέγετο ὅτι ἀπρυτάνευσε, ὃ δὲ κατ' ἐκαστὴν ἡμέραν πρεσβεύουσα βουλευτῆς, ὅτι ἐπιστάτας. ⁵²⁸) Ὑπὸς ἐκεῖνον.

δεσπότην ἀλλήλων κατηγορήσονται; Οὐ βασιλεῖα τὸν μέγαν αὐτὸν προσαγορευόμεν, ὡς περ ἀνιμάτωσι γεγενητός; Οὐκ ἐν τοῖς πολέμοις τοῖς τρεῖς ἀλλήλους ἐν ἐκείνῳ τὰς ἐλπίδας ἔχομεν τῆς σωτηρίας, δεῖς ἀμφοτέρους ἡμᾶς, ἢ δὲ αὐτῶν ἢ ἀπολέσειεν; Ὡς ἄξιον ἐνθυμηθέντας, ἀγανακτῆσαι μὲν ἐπὶ τοῖς παροῦσι, ποιήσιν δὲ τὴν ἡγεμονίαν τὴν ἡμετέραν, μέμφασθαι δὲ Λακεδαιμονίοις, ὅτι τὴν μὲν ἀρχὴν εἰς τὸν πόλεμον κατέστησαν, ὡς ἐλευθερώσαντες τοὺς Ἕλληνας, ἐπὶ τελευταίῃ δὲ οὕτω πολλοὺς αὐτῶν ἐκδότης τοῖς βαρβάροις ἐποίησαν, καὶ τῆς μὲν ἡμετέρας πόλεως τοὺς Ἴωνας ἀπέστησαν, εἰς τῆς ἀπέφησαν, καὶ δι' ἧν πολλὰκις ἐσώθησαν, τοῖς δὲ βαρβάροις αὐτοὺς ἐξέδοσαν, ὧν ἀκόντων τὴν χώραν ἔχουσι, καὶ πρὸς οὐκ οὐδέπω ποτε ἐπαύσαντο πολεμοῦντες. Καὶ τότε μὲν ἡγανάκτου, ὅθ' ἡμεῖς νομίμως ἐπάροχον τινῶν ἔχουσιν νῦν δὲ εἰς τοσαύτην δουλείαν καθεστῶτων, οὐδὲν φροντίζουσιν αὐτῶν, οἷς οὐκ ἐξαρκεῖ δασμολογεῖσθαι, καὶ τὰς ἀκροπόλεις ὅσων ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν κατεχομένους, ἀλλὰ, πρὸς ταῖς κοιναῖς συμφοραῖς, καὶ τοῖς σώμασι δεινότερα πάσχουσι τῶν παρ' ἡμῖν ἀσχυρωνήτων οὐδὲις γὰρ ἡμῶν οὕτως αἰκίζεται τοὺς οἰκέτας, ὡς ἐκεῖνοι, τοὺς ἐλευθέρους κολάζουσι. Μέγιστον δὲ τῶν κακῶν, ὅταν ὑπὲρ αὐτῆς τῆς δουλείας ἀναγκάζονται συστρατεύεσθαι, καὶ πολεμεῖν τοῖς ἐλευθεροῦν ἀξιοῦσι, καὶ τοιοῦτους κινδύνους ὑπομένειν, ἐν οἷς ἡττηθέντες μὲν παραγοῖμα διαφθαρσονται, κατορθώσαντες δὲ μᾶλλον εἰς τὸν ἐπιλοιπον χρόνον δουλεύουσιν.

Ὡς τίνες ἄλλους αἰτίους γὰρ νομίζειν, ἢ Λακεδαιμονίους, οἱ, τοσαύτην ἰσχὺν ἔχοντες, περιορῶσι τοὺς μὲν αὐτῶν συμμάχους γενομένους οὕτω δεινὰ πάσχοντας, τὸν δὲ βαρβάρων τῆ τῶν Ἑλλήνων βίωσιν τὴν ἀρχὴν τὴν αὐτοῦ κατασκευαζόμενον; Καὶ πρότερον μὲν τοὺς τυράννους ἐξέβαλλον, τῷ δὲ πλῆθει τὰς βοηθείας ἐποιούντο, νῦν δὲ εἰς τοσοῦτον μεταβεβήκασι, ὥστε ταῖς μὲν πολιτείαις πολεμοῦσι, τὰς δὲ μοναρχίας συγκαθιστάσι, τὴν δὲ Μικτινῶν πόλιν εἰρήνης ἔρη γεγενημένης ἀνίσταται ἐποίησαν, τὴν δὲ Θυβαίων Καθμεῖαν κατέλαβον, καὶ νῦν Ὀλυθίους καὶ Φλιασίους πολεμοῦσιν, Ἀμόντα δὲ τῷ Μακεδόνων βετιλαῖ καὶ

¹⁵²⁾ Ἀμφοτέρους τὸ ἀντιμαχόμενα μέρος. ¹⁵³⁾ Ἦθελον εὐχαρίστως μὲς καταστρέψαι.
¹⁵⁴⁾ Ἐν ἐνθυμηθέντας. ¹⁵⁵⁾ Κατ' ἀρχὰς μὲν. ¹⁵⁶⁾ Ἐπεχείρησαν τὸν πόλεμον.
¹⁵⁷⁾ Παρέδωκαν. ¹⁵⁸⁾ Τοὺς κατοίκους τῆς παραλίας τῆς Μικτῆς Ἰσθμίας. ¹⁵⁹⁾ Ἐξ ἧς (ἡμετέρας πόλεως) ἀπέφησαν (οἱ Ἴωνες). ¹⁶⁰⁾ Δι' ἧς. ¹⁶¹⁾ Ὡς (βαρβάρων) ἐκόντων, ἔχουσιν ἐ' Ἴωνες τὴν χώραν. ¹⁶²⁾ Τῶν Ἴωνων. ¹⁶³⁾ Ἰσθμ. ¹⁶⁴⁾ Δὲν φθάσει ὅτι φερελογησονται. ¹⁶⁵⁾ Οἱ βαρβάρων. ¹⁶⁶⁾ Ὅπως ὑπερασπίσονται τὴν δουλείαν των, πολεμοῦσιν ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν των κατὰ τῶν ἐλευθερωτῶν των, διότι συνεξαρτημένοι μετὰ τῶν Περσῶν.
¹⁶⁷⁾ Κινδυνεύουσιν. ¹⁶⁸⁾ Στρατίζοντα τὴν ἐξουσίαν του εἰς τὴν ἀνδρείαν τῶν Ἰσπανῶν Ἑλλήνων. ¹⁶⁹⁾ Ἐπὶ Πειτιστρατιδῶν πολλὰ πόλεις τῆς Ἑλλάδος ἦσαν ὑπὸ τυράννων. Ταῦτα οἱ Λακεδαιμόνιοι ἀνέλαβον νὰ ἀποδώσωσιν αὐτοῖς ἄλλους, καὶ παρέστησαν ὡς ἐλευθερωτῆς τῆς Ἑλλάδος, ὅταν ἔλαβον καὶ τὴν ἡγεμονίαν. ¹⁷⁰⁾ Εἰς τοὺς δέμοις. ¹⁷¹⁾ Ἐκείνοις τὴν γνώμην οὕτων. ¹⁷²⁾ Ταῖς ἐλευθεραῖς πολιτείαις, τοῖς δημοκρατίαις. ¹⁷³⁾ Μικτινῶν πόλιν τῆς Ἀρχαίας. Ὁ Ἀρχαίπολις κυριεύσας τὴν Μοντινίαν, τὴν κατέδωκεν. Εἰς. Εἰ. θ. δ. Περ. Ἑλλ. Ε. 2. θ. ¹⁷⁴⁾ Τὴν ἀκροπόλιν τῶν Θυβίων. Ἀπὸ τῆς κυριότητος ταύτης τῆς Καθμεῖας ἔρχισεν ὁ πόλεμος εἰς τὸν βασιλῆα Ἐπαμεινώνδας ἐδίδεκε τὰς Θύβας.
¹⁷⁵⁾ Ὀλυθίοις, πάλιν εἰς Μακεδονίαν. ¹⁷⁶⁾ Κατοίκων τῆς Φιλιστίας εἰς Πελοπόννησον.
¹⁷⁷⁾ Τῷ πρὸς τῷ Φιλίππῳ. Ὁ Φίλιππος ἐβασίλευσεν ἐν Ὀλ. 168, θ.

Διονυσίῳ τῷ Σικελίας τυράνῳ, καὶ τῷ βαρβάρῳ, τῆς Ἀσίας, κρατοῦντι, συμπράττουσιν, ὅπως μεγίστην ἀρχὴν ἔξουσιν. Καίτοι πῶς οὐκ ἄτοπον, τοῦ προεστῶτος τῶν Ἑλλήνων, ἵνα μὲν ἄνδρα⁵³⁰ τοσοῦτων ἀνθρώπων καθιστάναι δεσπότην, ὧν οὐδὲ τὸν ἀριθμὸν ἐξαυρεῖν βλάβιον ἔστι· τὰς δὲ μεγίστας τῶν πόλεων μὴδὲ αὐτὰς ἐαυτῶν εἶναι εἶναι· κυρίας, ἀλλ' ἀναγκάζειν δουλεύειν, ἢ ταῖς μεγίσταις συμφοραῖς περιβάλλειν; Ὁ δὲ πάντων δεινότατος, ἔταν τις εἶη τοῦς τὴν ἡγεμονίαν ἔχειν ἀξιούντας ἐπὶ μὲν τοῖς Ἑλλησιν μόνον οὐκί⁵³¹ καὶ ἐκάστην ἡμέραν στρατευομένου⁵³², πρὸς δὲ τοῖς βαρβάρουσι εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον συμμαχίαν πεποιημένους.

Καὶ μὲν οὖν ὑπολάβη με δυσκόλως ἔχειν⁵³³, ὅτι τραχύτερον⁵³⁴ τούτων ἐμνήσθην, προειπὼν ὡς περὶ διαλλαγῶν ποιήσομαι τοῖς λόγοις· οὐ γὰρ ἵνα πρὸς τοῖς ἄλλοις διαβάλω τὴν πόλιν τὴν Λακεδαιμονίων, οὕτως εἴρηκα περὶ αὐτῶν, ἀλλ' ἵνα αὐτοῖς ἐκείνους παύσω, καὶ ὅσον ὁ λόγος δύναται, τοιαύτην γνώμην ἔχοντας⁵³⁵. Ἔστι δὲ οὐκ οἶόν τε ἀποτρέπειν⁵³⁶ τῶν ἀμαρτημάτων, οὐδ' ἐτέρων πράξεων πείθειν ἐπιθυμεῖν⁵³⁷, ἢ μὴ τις ἐβρωμένως ἐπιτιμῆσθαι τοῖς ἀμαρτάνουσι. Χρὴ δὲ κατηγορεῖν μὲν ἡγεῖσθαι τοῖς ἐπὶ βλάβῃ λοιδοροῦντας⁵³⁸, βουλετεῖν δὲ τοῖς ἐπὶ ὄφελει ταιαῦτα⁵³⁹ πράττοντας· τὸν γὰρ αὐτὸν λόγον οὐχ ὁμοίως ὑπολαμβάνειν δεῖ, μὴ μετὰ τῆς αὐτῆς διανοίας λεγόμενον⁵⁴⁰. Ἐπεὶ καὶ ταῦτ' ἔχομεν αὐτοῖς ἐπιτιμῆν, ὅτι τῇ μὲν αὐτῶν πόλει τοῖς ὁμόρους εἰλωτεύειν⁵⁴¹ ἀναγκάζουσι, τῇ δὲ κοινῇ τῶν συμμάχων οὐδὲν τοιοῦτον κατασκευάζουσιν⁵⁴², ἐξ ὧν αὐτοῖς ἔσται⁵⁴³, τὰ πρὸς ἡμᾶς διαλυταμένοις, ἅπαντας τοῖς βαρβάρουσι περιόικους⁵⁴⁴ ὅλης τῆς Ἑλλάδος καταστήσει. Καίτοι χρὴ τοῖς φύσει, καὶ μὴ⁵⁴⁵ διὰ τύχην μέγα φρονούντας⁵⁴⁶, τοιοῦτοις ἔργοις ἐπιχειρεῖν πολὺ μᾶλλον, ἢ τοῖς νησιώταις εὐασμολογεῖν⁵⁴⁷. οὐδ' ἄξιόν ἐστιν ἐλεεῖν, ὀρώοντας, τοῖς μὲν, διὰ σπανιότητά τῆς γῆς, τὰ ὄρη γεωργεῖν ἀναγκάζομένους, τοῖς δὲ ἡπειρώταις⁵⁴⁸, δι' ἃ

⁵³⁰) Τὸν βασιλεῖα τῶν Περσῶν. ⁵³¹) Σχεδόν. ⁵³²) Ὁ δὲ πάντων δεινότατος (ἔστί, τότε συμβαίνει), ἔταν τις εἶη στρατευομένου καὶ. ⁵³³) Ὅτι ἔχω διὰ τὴν ἐπιθυμίαν καὶ ἔχει κριθεὶς εἰς διαλλαγῆς. ⁵³⁴) Ἑλλ. ἐπὶ εἰόντες. Ὀλίγον τραχύτερος. ⁵³⁵) Πρῶτον ἔχοντας τοῖς κόμῳ τὰ παύσει· τοῦ τὰ ἔχουσι. ⁵³⁶) Ὅτινα δήποτε ἀμαρτάνουσι. ⁵³⁷) Οὐδ' ἔστιν ὡς πείθειν τὸν ἀμαρτάνουσι ἐπιθυμεῖν πράξεων ἐτέρων ἀπὸ τῆς ἰδίας αὐτοῦ.

⁵³⁸) Πρέπει τὰ φρονούντων ὅτι κατηγοροῦσιν εἰ ἐπιπλήττοντες ὅπως βλάβωσιν. Ἡ πρὸς βλάβην γινόμενη λοιδορία, ὅχι ἢ πρὸς ὄφελος, λέγεται κατηγορία. ⁵³⁹) Ἴσως διορθωθῆται τοῦτ' αὐτό. ⁵⁴⁰) Οἷον τὴν λοιδορίαν ἔταν δὲν λέγεται μετὰ διανοίας, ἐπὶ σκοπῷ βλάβης, δὲν πρέπει τὰ τὴν ἐκλαμβάνωμεν ὁμοίως ὡς ἐν ἐλέγχοι οὕτως. ⁵⁴¹) Δουλεύειν. Εἰλωτες ἔστιν κυρίως εἰ κάτοικοι τῆς πόλεως Ἑλλοῦς, εἰσιν ἀντισταθίνας, ὡς φαίνεται, δὲ τῶν ἄλλων εἰς τοὺς ὁμοίους Σπαρτιάτας ἔταν πρῶτον εἰσβάλλον εἰς τὴν Ἡελοπόννησον, καὶ νικηθέντες ὑπ' αὐτῶν, ἔγεναν δούλοι. ⁵⁴²) Δηλ. δὲν καταρτάνουσιν, ὥστε καὶ τὸ κοινὸν τῶν συμμάχων δηλ. ὅλη ἢ Ἑλλὰς τὰ ὑποδουλώσει τοῖς ὁμόρους τῆς Πέρσης.

⁵⁴³) Ἐξίσταται αὐτοῖς, τοῖς Λακεδαιμονίοις. ⁵⁴⁴) Δούλους, διότι εἰ περίοικοι τῆς Σπάρτης ἔταν εἰ ἀρχαῖοι ἀστέχοντες Λακεδαιμόνιοι, τοῖς ὁμοίοις εἰ εἰσβαλόντες ὁμοίως ὑπέταξαν. Ἡ δουλεία αὐτῶν ἔταν ὀλιγώτερον ἀστέχρὰ ἀπὸ τῆν τῶν Ἑλλοῦτων, διότι, ὡς φαίνεται, ἔχον παραβολὴν ἀνευ πολέμου. ⁵⁴⁵) Διαπλεκτικῶς, ὅχι ἐναντιωματικῶς.

⁵⁴⁶) Τοῖς ὑψηλοφρονούντας δὲ τὰ ἐκ φύσεως πλεονεκτήματα αὐτῶν, ὅχι διότι ἴσως τὴν τύχην ἔχουσι τοῖς ἰσοδύνατοι. ⁵⁴⁷) Ὅτι πράττουσι δηλαδὴ τῶρα εἰ Σπαρτιάται. ⁵⁴⁸) Ὅτι (ἡπειώταις), τοῖς μὴ ἀναγκάζομένους, ἀντικείμενον τοῦ Ἑλλοῦ. Ὁρώοντας (τοῖς Σπαρτιάταις) ὑποκείμενον τοῦ Ἑλλοῦ. ⁵⁴⁹) Τοῖς Πέρσαις τῆς Ἀσίας. Ἡπειρώταις τοῖς λέγει καὶ ἀντικείμενον πρὸς τοῖς νησιώταις.

φρονίαν χώρας τὴν μὲν πλείστην αὐτῆς ἀργὸν⁵⁷⁸ περιορῶντας, ἐξ ἧς ἂν καρποῦνται, τοσοῦτον πλοῦτον κερταμένους.

Ἠγοῦμαι δ', εἰ τινες ἀλλοθὲν ἔθεν ἐπελθόντες θιαταὶ γένοιτο τῶν παρόντων πραγμάτων, κέλλῃν ἂν αὐτοὺς καταγνῶναι⁵⁷⁹ μανίαν ἀμφοτέρω ἡμῶν, αἴτινες οὕτω περὶ μικρῶν κινδυνεύομεν, ἐξόν ἀδεῶς πολλὰ κερταῖσθαι, καὶ τὴν ἡμετέραν αὐτῶν γῶραν διαφθείρομεν, ἀμελήσαντες τοῦ τὴν Ἀσίαν καρποῦσθαι. Καὶ τῷ μὲν⁵⁸⁰ οὐδέν ἐστι προδουλοῦν⁵⁸¹ ἢ σκοπεῖν, ἐξ ὧν⁵⁸² οὐδέποτε παυόμεθα πολεμοῦντες πρὸς ἀλλήλους· ἡμεῖς δὲ τοσοῦτον δόομεν⁵⁸³ συγκρούειν⁵⁸⁴ τι τῶν ἐκείνου πραγμάτων, ἢ ποιῆν σασιάζειν, ὥστε καὶ τὰς διὰ τύχας αὐτῷ γεγενημένας παραγὰς διαλύειν ἐπιχειροῦμεν⁵⁸⁵ ὅτινες⁵⁸⁶ καὶ τοῖν στρατοπέδων τοῖν περὶ Κύπρον⁵⁸⁷ ἐῴμεν αὐτὸν τῷ μὲν χρῆσθαι, τὸ δὲ πολιορκεῖν, ἀμφοτέρω αὐτοῖν ἐκ τῆς Ἑλλάδος οὕτως⁵⁸⁸. Οἱ τε γὰρ ἐφεστώτες⁵⁸⁹, πρὸς ἡμᾶς τε οἰκείως ἔχουσι, καὶ Λακεδαιμονίαις σφᾶς αὐτοὺς ἐνδιδόασαι⁵⁹⁰ τῶν τε μετὰ Τριτάξου⁵⁹¹ στρατευομένων, καὶ τοῦ περὶ τὸ χρησιμώτατον, ἐκ τῶνδε τῶν τόπων⁵⁹² ἔθροισται, καὶ τοῦ ναυτικοῦ τὸ πλείστον μέρος ἀπ' Ἰωνίας⁵⁹³ συμπέπλευκεν, εἰ⁵⁹⁴ πολὺ ἂν ἔδειον κοινῇ τὴν Ἀσίαν ἐπόρθου, ἢ πρὸς ἀλλήλους ἐνεκα μικρῶν ἐκινδύνουον. Ὡν ἡμεῖς οὐδέμιαν ποιούμεθα πρόνοιαν· ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν Κυκλάδων νήτων ἀφισθητοῦμεν, τοσαύτας δὲ τὸ πλῆθος τριήρεις, καὶ τελικαύτας τὸ μέγεθος δυνάμεις, οὕτως εἰκῆ⁵⁹⁵ τῷ βαρβάρῳ παραδεδώκαμεν. Τεταραστὴν τὰ μὲν ἔχει, τὰ δὲ μέλλει⁵⁹⁶, τοῖς δ' ἐπιβουλεύει, δικαίως ἀπάντων ἡμῶν καταπετρονήκως. Διαπέπρακται γὰρ ὁ τῶν ἐκείνου προγόνων οὐδεὶς πώποτε τὴν τε γὰρ Ἀσίαν⁵⁹⁷ διωμολόγηται καὶ παρ' ἡμῶν καὶ παρὰ Λακεδαιμονίων βασιλέως εἶναι, τὰς τε πόλεις τὰς Ἑλληνίδας οὕτω κυρίως⁵⁹⁸ παρείληπεν, ὥστε τὰς μὲν αὐτῶν κατασκάπτειν, ἐν δὲ ταῖς⁵⁹⁹, ἀκροπόλεις τευχίζειν. Καὶ ταῦτα πάντα γέγονε διὰ τὴν ἡμετέραν ἄνοιαν, ἀλλ' οὐ διὰ τὴν ἐκείνου δύναμιν.

Καίτοι τινες θαυμάζουσι τὸ μέγεθος τῶν Βασιλέως πραγμάτων καὶ φασιν αὐτὸν εἶναι δυσπολέμητον, διεξίητες⁶⁰⁰ ὡς πολλὰς τὰς μεταβολὰς ἐν τοῖς Ἑλλήσι πεποιήται⁶⁰¹. Ἐγὼ δ' ἠγοῦμαι μὲν ταῦτα τοὺς λέγοντας⁶⁰² οὐκ ἀποτρέπειν, ἀλλ' ἐπισπεύδειν τὴν στρατείαν. Εἰ γὰρ, ἡμῶν ἡμονοησάντων

⁵⁷⁸) Χέρσον. Λέγεται ἢ τριγώνος ἀργήν. Τὸ δὲ ἀργόν, διδοὶ εἶναι λέξιν σύνθετος, ἔστρετον. ⁵⁷⁹) Ὅτι αὐτοὶ ἔθελον ἀποδοῦναι πολλὴν μανίαν εἰς ἀμφοτέρω ἡμῶν. ⁵⁸⁰) Τῷ βασιλεῖ τῶν Πέρσων. ⁵⁸¹) Μεγαλτήρας φροντίδος ἔργον. ⁵⁸²) Ἐκείνα, ἐξ ὧν. ⁵⁸³) Τίσοι ἐπίχομεν. ⁵⁸⁴) Συνταράσσειν. ⁵⁸⁵) Ἠμεῖς. ⁵⁸⁶) Ἐθαγέρης ὁ Κύπριος, ἀποκαλεῖσθαι τῆς Ἑλληνικῆς αὐτονομίας διὰ τῆς συνθήκης τοῦ Ἰωνταλίου, ἐπολέμησε πρὸς τοὺς Πέρσας, ἢ ἑστῆθη μὲν μεγάλη ναυμαχία, ἐν ὄλ. 98, 6. ἐπολιρκήθη δ' ἔκτοτα ἐπὶ τῶν Πέρσων. ⁵⁸⁷) Ἄλλ. Ἑλλήνας ἔσαν ἢ οἱ περὶ τὸν Ἐθαγέρην, ὅς ἐπολιρκῆται ὁ βασιλεὺς. Ἑλλήνας ἐκ τῆς μικρῆς Ἀσίας ἢ ἐκείνοι, εἰς ἔργητο πρὸς τὴν πολιορκίαν. ⁵⁸⁸) Ὁ ἀποστατήρας τοῦ βασιλέως Ἐθαγέρης. ⁵⁸⁹) Τοῦ Πέρσου Σατράπην, τοῦ ξυμβουλεύοντος τὴν κατ' Ἐθαγέρου ἐκστρατείαν. Ἰσως δὲ ἔρχεν ἴδιος τοῦ Ἰσπικῶ. ⁵⁹⁰) Ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ἄλλ. τῶν Ἑλληνικῶν κατ' Ἀσίαν ἀποικίων. ⁵⁹¹) Τῆς κατὰ τὴν μικρὰν Ἀσίαν περσῆας. ⁵⁹²) Οἱ ἀφεστώτες ἢ οἱ στρατευόμενοι. ⁵⁹³) Μάτην ἀποστατήρας. ⁵⁹⁴) ἔχειν. ⁵⁹⁵) Ἐποκείμενον τοῦ εἶναι. Μερομήμερι δ' ἐνεσῆθα κατὰ τῆς εἰρήνης τοῦ Ἀνταλίου. ⁵⁹⁶) Ἰσχυρῶς, κυριαρχικῶς. ⁵⁹⁷) Ταῖς Ἑλλήνας ἐνοσεῖ δὲ τὰς ἐν Ἀσίᾳ Ἑλλήνας καὶ πόλεις. ⁵⁹⁸) Διηγοῦμενοι. ⁵⁹⁹) Ὁ Κεραιὸς εἰκάζει πεποιήκειν, εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι ἐνταγγηκῆ. Ἰσως ὅμως τὸ μέτρον, διδοὶ ἐπέχουσι εἰ ἑαυτοῦ, εἰς τῆς ἰσχυρῆς ἀνάμει. ⁶⁰⁰) Ταῦτα λέγοντας ταῦτα· εἰ οἱ αὐτοὶ λέγοντας ἔν ἀποτρέψουσι.

ἀπάντων, αὐτὸς ἐν παραγαῖς ὧν, χαλεπὸς ἔσται ποσπολεμῖν⁶⁰⁷, ἤπου σφόδρα χρηθὲς δεδιέναι τὸν καιρὸν ἐκεῖνον, ὅταν τὰ μὲν τῶν βαρβάρων κατατῆ⁶⁰⁸ καὶ εἰς μίαν γίνηται γνώμη⁶⁰⁹, ἡμεῖς δὲ πρὸς ἀλλήλους ὡσπερ νῦν πολυμικῶς ἔγωμεν. Οὐ μὲν⁶¹⁰, οὐδ' εἰ συναγορεύουσι τοῖς ὑπ' ἐμοῦ λεγομένοις αὐτῶς ὡς⁶¹¹ ὀρθῶς περὶ τῆς ἐκείνου δυνάμεως γινώσκουσιν. Εἰ μὲν γὰρ ἀκρίβειον αὐτὸν ἀπὸ τῶν πολλῶν ἀμφοτέρων πρότερόν ποτε περιγεγενημένον⁶¹², εὐκότως ἂν ἡμᾶς καὶ νῦν ἐκτροβεῖν ἐπεχείρουι. Εἰ δὲ τοῦτο μὲν μάλιστα γέγονεν, ἀντιπάλων δὲ ὄντων ἡμῶν καὶ Λακεδαιμονίων, προσθέμενος⁶¹³ τοῖς ἑτέροις, ἐπιχυρόστερα⁶¹⁴ τὰ πράγματα τούτων ἐποίησεν, ὅθεν ἔστι τοῦτο σημεῖον τῆς ἐκείνου βίβης. Ἐν γὰρ τοῖς τοιούτοις καιροῖς κολλήκεις μικραὶ δυνάμεις μεγάλας βροπᾶς⁶¹⁵ ἐποίησαν· ἐπεὶ καὶ περὶ Χίλου⁶¹⁶ θυγατρὸς ἄχ' αὐτοῦ τὸν λόγον εἶπεν, ὡς ὀποτέρους ἐκεῖνοι⁶¹⁷ προσέστη· βρομολίθειον, οὗτοι κατὰ θάλατταν κρείττους⁶¹⁸ ἦσαν.

Ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἐκ τούτων δίκαιόν ἐστι σκοπεῖν τὴν Βασιλέως δυνάμιν, ἐξ ὧν μὲν ἑκατέρων⁶¹⁹ γέγονεν, ἀλλ' ἐξ ὧν αὐτὸς ὑπὲρ ἑαυτοῦ παπολέμῃ⁶²⁰. Καὶ πρῶτον μὲν, ἀποστάτης Αἰγύπτου⁶²¹, τί διαπέπραται πρὸς τοὺς ἔχοντας αὐτήν; Οὐκ ἐκεῖνος μὲν ἐπὶ τὸν πόλεμον τοῦτον κατέπερθε τοὺς εὐδοκιμωτάτους Περσῶν, Ἀκροκόμην⁶²², καὶ Τιθραύστην, καὶ Φαρνάβαζον; οὗτοι δὲ τρία ἔτη μείναντες, καὶ πλείω κακὰ παθόντες ἢ ποιήσαντες, τελευτῶντες οὕτως αἰσχυρῶς ἀπὸλλάγησαν⁶²³, ὥστε τοὺς ἀρεστοτάτους⁶²⁴ μακρῆτι τὴν ἐλευθερίαν ἀγαπήν⁶²⁵, ἀλλ' ἤδη καὶ τῶν ὀμῶν ζῆτεῖν ἐπάργειν. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπ' Εὐαγόραν στρατεύσας, δεῖ ἄρα μὲν μίαν πόλιν τῶν ἐν Κύπρῳ⁶²⁶, ἐν δὲ ταῖς συνθήκαις ἐκδοτὴς ἔστιν⁶²⁷, οἰκῶν δὲ νῆσον⁶²⁸, κατὰ μὲν θάλατταν προδεδυστύχηκεν⁶²⁹, ὑπὲρ δὲ τῆς γῆρας⁶³⁰ τρισηγίλους εἶχε μόνον πελταστάς, ἀλλ' ὁμοῦς οὕτω τὰπεινῆς δυνάμειος οὐ δύναται περιγενοῖσθαι Βασιλεὺς πολεμῶν. Ἀλλ' ἤδη μὲν ἐξ ἑπ⁶³¹ διακτετοῖρεν εἰ δὲ οἱ τὰ μέλλοντα τοῖς γεγενημένοις⁶³² τεκμαίρεσθαι, πολὺ πλείων ἔλπις ἔστιν

607) Χαλεπὸς ὡς πολεμῖν ἡμεῖς πρὸς αὐτὸν ποσπολεμῖτος. 608) Ἀποκαταστηθῆσθαι, εὐγενεῖσθαι ἐπὶ τὰ πράγματα τῶν βαρβάρων. 609) Τὰ πράγματα τῶν βαρβάρων ἐνεργῶνται ἐπὶ μίαις γνώμη, κατὰ μίαν γνώμη, τὴν τοῦ βασιλέως, καὶ παύσονται αἱ ἀποραξίαι. 610) Ἀποτρέπουσι. 611) Οὕτως οὐδὲ τότε. 612) Νικῆσαντα τῆς ὅλης πόλεως, τῆς Ἀθήνας καὶ τὴν Σπάρτην. 613) Συμμαχῶν. 614) Ἀσχυρότερα, ισχυρότερα. 615) Στρατὴς τῶν πραγμάτων ὑπὲρ τίνος. Ἡ μεταφορὴ ἐπὶ τῆς πλάστειγος. 616) Τὸς ἀναφέρει ὡς μικρὴν τινε δυνάμιν. 617) Οἱ Χίλοι. 618) Ἰσχυρότερον. 619) Ὅταν ἡνώθη μὲ ἡμᾶς ἢ τοῖς Λακεδαιμονίαις. 620) Ἐκ τῶν πολεμῶν οὗς ἐποίησαν αὐτὸς ὑπὲρ ἑαυτοῦ. 621) Ἐπὶ Ἀρσπερσίαν τοῦ Περσέως, βασιλεύσαντος Π. Χ. 603 (Ὁλ. 93, δ.). 622) Ἀκροκόμην κατὰ Ἀρσπερσίαν. Κατὰ τινος τὸ γινόμενον τοῦτο, ἀπὸ οὗκ ἐκεῖνος, μίχρη ἐπάργειν, ἀφαστίον. 623) Κακῶς ἔχοντας ἀνεγύρησαν. 624) Οἱ ἀποστάται. 625) Δὴν εὐχαριστήσαντο πλέον μὲ μόνον τὴν ἐλευθερίαν των, τοῦτο σημαίνει ἐπὶ ἀγαπήν. 626) Τῆς Σαλαμῖνος τῆς Κύπρου. 627) Εἰς τὴν εἰρήνην τοῦ Ἀνταλκίδου ἢ Πλαγάρου, δηλαδὴ τῆς Κύπρου, παρεδόθη εἰς τοὺς Πέρσας (Ὁλ. Σπάρτην, ἔλλ. 1, 31.). 628) Ἐπομένως τῶνον μικρὸν καὶ εὐχέριστον. 629) Διὰ τὴν εἰρήνην εἶχε νικηθῆς εἰς μεγάλην ναυμαχίαν. 630) Πρὸς ὑπερίσπισιν τῆς ἰδίας γῆρας. 631) Ἀπέλαθε τοῦτο τῆς ἐποχῆς κατ' ἣν ἐπὶ τῆς εἰρήνης, ἢ ἄλλως οὕτως. Ἡ εἰρήνη τοῦ Ἀνταλκίδου ἔγινεν ἐν 386 Π. Χ. (Ὁλ. 98, γ'). Ὁ Πλαγάρου μὴ ἀπακούσας εἰς αὐτήν, ἔλαχεν ὁμοῦς ἀπὸ τοῦ ἐπόμενου ἔτους τὸν πόλεμον. Διδ. ἰδ. 2. Τὸ ἔκτρον δὲ ἐκείνου ἔσται ἐπὶ Π. Χ. 380 (Ὁλ. 100, δ.). 632) Διὰ τῶν γεγενημένων των παρελθόντων.

ἕτερον ἀποστῆναι⁶²¹, πρὶν ἐκείνον ἐκπολιορκηθῆναι⁶²². Τοιαῦται βραδύτητες⁶²³ ἐν ταῖς πράξεσι ταῖς Βασιλείας ἐνεῖσαν! Ἐν δὲ τῷ πολέμῳ τῷ περὶ Κνίδου⁶²⁴, ἔχων μὲν τοὺς Λακεδαιμονίων συμμάχους εὖρους, διὰ τὴν γαλεπότητα τῶν πολιτικῶν⁶²⁵, χρώμενος δὲ ταῖς ὑπηρεσίαις⁶²⁶ ταῖς παρ' ἡμῶν, στρατηγόντος δὲ αὐτῷ Κόνωνος, οὗ τὴν ἐπιμελέστατος μὲν τῶν στρατηγῶν, πιστότατος δὲ τοῖς Ἕλλησιν, ἐμπειρότατος δὲ τῶν πρὸς τὸν πόλεμον κινδύνων τοιοῦτον λαθῶν συναγωνιστὴν, τρία μὲν ἔτη περιεῖδε τὸ ναυτικόν⁶²⁷ τὸ περὶ τὴν Ἀσίαν ὑπὸ τρικρῶν ἑκατὸν⁶²⁸ μόνον πολιορκούμενον, πεντακαίδεκα δὲ μηνῶν τοὺς στρατιώτας τὸν μισθὸν ἀπεστέρησεν. Ὅστε τὸ μὲν ἐπ' ἐκείνῳ⁶²⁹, πολλάκις ἂν διελύθησαν⁶³⁰, διὰ δὲ τὸν ἐρεστώτα κίνδυνον, καὶ τὴν συμμαχίαν τὴν περὶ Κόρινθον⁶³¹ συστάσαν, μόλις ποτὲ ναυμαχοῦντες ἐνίκησαν. Καὶ ταῦτ' ἐστὶ τὰ βασιλικώτατα καὶ σεμνότατα τῶν ἐκείνων πεπραγμένων, καὶ περὶ ὧν οὐδέποτε παύονται λέγοντες οἱ βουλόμενοι τὰ τῶν βαρβάρων μεγάλα ποιεῖν⁶³².

Ὅστ' οὐδεὶς ἂν ἔχοι τοῦτ' εἰπεῖν, ὡς οὐ δίκαιος χρώμαι τοῖς παραδείγμασιν, οὐδ' ὡς ἐπὶ μικροῖς διατριβῶ, τὰς μεγίστας τῶν πράξεων παραλιπῶν φεύγων γὰρ ταύτην τὴν αἰτίαν⁶³³, τὰ κάλλιστα τῶν ἔργων διήλθον, εἰς ἀμνημονῶν οὐδὲ ἐκείνων, οἳ Δερκυλλίδας⁶³⁴ μὲν χιλιούς ἔχων ὀπλίτας, τῆς Αἰολίδος⁶³⁵ ἐπήρξε Δράκων⁶³⁶ δὲ, Ἀταρνεία⁶³⁷ καταλαβὼν, καὶ τρισχιλίους πελταστὰς συλλέξας, τὸ Μύσιον πεδίον⁶³⁸ ἀνάστατον ἐποίησε Θίβρων⁶³⁹ δὲ, ὀλίγῳ πλείους τούτων διαβιβάσας, τὴν Αὐδίαν πᾶσαν ἐπόδησεν Ἀγχιόλαος δὲ⁶⁴⁰, τῷ Κυρεῖῳ⁶⁴¹ στρατοπέδῳ χρώμενος, μικροῦ δεῖν⁶⁴² τῆς ἐντὸς Ἄλυος χώρας⁶⁴³ ἀπάσης ἐκράτησε. Καὶ οὐδὲ τὴν στρατιάν, τὴν

621) Ἄλλον τινὰ βασιλεῖα ἢ ἀρχηγὸν πόλεως. 622) Πρὶν κυρεῖθῃ διὰ τῆς πολιορκίας. 623) Περιπαῖται ἀτακτῶς παρ' ἄλλοις βραδύτητα. 624) Διόρθωσις τῶν ἐκδοτῶν, εἰς τὰ ἀντίγραφα φέρεται Ῥόδον, ὅπως ὁρθῶν, διότι ὀλίγον ἀπέχει ἡ Ῥόδος τῆς Κνίδου. Ἐπίδεκα ἔτη μετὰ τὴν ἐν Αἰγῶς ποταμοῖς ἦν τῶν Ἀθηναίων, ὁ Κόνων παραλαβὼν τὴν διοίκησιν τοῦ Περσικοῦ στόλου ἐνίκησε τοὺς Λακεδαιμονίους εἰς Κνίδον τῆς Καρίας ἐτ' 388 π. Χ. ('Ολ. 96, γ'). 625) Διότι ἐπολιτευόμενοι δυσμενῶς πρὸς τοὺς συμμάχους τῶν. 626) Ἀρρηθμένον ἀντὶ σπυκεκριμένου, τοῖς ὑπηρεσίαις. Ἠδηλαθὲ τοῖς κωπηλάταις. 627) Τὸ ἐναυτῶν. 628) Τῶν Λακεδαιμονίων. 629) Καθ' ὅσον ἐξαρτήτο ἀπὸ αὐτῶν. 630) Ἦθελον διαλυθῆ. 631) Συμμαχίαν μεταξὺ τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν Περσῶν. 632) Μεγαλοποιεῖν τὰ πράγματα τῶν βαρβάρων. 633) Τὴν κατοχήν. 634) Στρατὴ γὰρ τῶν Λακεδαιμονίων, σταθείς εἰς Ἀσίαν ἐν ἔτει 399 π. Χ. ('Ολ. 93, ε') φέρει δὲ ταῦτα ὡς ὀπίθετον ὅτι οἱ Πέρσαι ἀκόλουσ πολιορκοῦνται. 635) Τῆς ἐν μικρῇ Ἀσίᾳ ἐπαρχίας. 636) Πόλεον τῆς Αἰολίδος, ἀντικρυ τῆς Αἰόλου. 637) Τὴν Μυσίαν, ἐπαρχίαν τῆς Μικρῆς Ἀσίας, περιέχουσαν καὶ τὴν Αἰολίδα πρὸς τὰ ὅρια αὐτῆς παράλια. 638) Ὅτω φέρεται εἰς τὰ χειρόγραφα. Ἄλλ' οἱ ἐκδοταί, ἐνταῦθα ἢ ὁ Κρατῆς, ἔγραψαν Θίβρων, ἀκολουθήσαντες τῆς ἐκδόσεως τοῦ Ξενοφῶντος. Ἀπεκτικότητα ὅμως τὴν γραφὴν τῶν χειρογράφων, κατ' Ἀστικὴν τινὰ ἐπιγραφὴν σωζομένην εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, καὶ γράφεται τὸ ὄνομα Θίβρων. Παράγεται δὲ ἀπὸ τοῦ Θίβρος, ὁμοιωτικῶς ἑρμῆς. Ἦν δὲ ὁ Θίβρων στρατηγὸς Λακεδαιμόνιος, ὀλίγους μῆνας πρὸ τοῦ Δερκυλλίδου ἐκστρατεύσας εἰς Ἀσίαν. 639) Ὁ περίφημος τῆς Σπάρτης βασιλεὺς, ὁ μετὰ ταῦτα ἐγωνισθεὶς πρὸς τὸν Ἐπαμεινώνδην, ἐτάλη εἰς Ἀσίαν μετὰ τὸν Δερκυλλίδην ἐν ἔτει Π. Ι. 396 ('Ολ. 96, δ.). 640) Τῷ τοῦ Κύρου στρατοπέδῳ. Τὸ ἐπίθετον τοῦτο ἀναφέρεται ὁμοίως ἐν τῷ Ξενοφῶντι ἀπὸ τῆς μετὰ τοῦ Κύρου ἐκστρατείας, ἐμπεδορήσαν παρὰ τῷ Ἀγχιόλῳ. 641) Ὀλίγον ἔλειπε. 642) Τῆς χώρας τῆς ἀπὸ τοῦ Ἄλυος, ποταμοῦ τῆς Καππαδοκίας.

μετὰ Βασιλείῳ προπολεῖσθαι⁶¹⁶, οὐδὲ τὴν Περσῶν ἀνδρίαν ἀξιῶν⁶¹⁷ φοβη-
θῆναι καὶ γὰρ ἐκεῖνοι φανερώς ἐπεδείχθησαν ὑπὸ τῶν Κύριον συναναδάν-
των οὐδὲν βελτίους ὄντας τῶν ἐπὶ θαλάττῃ⁶¹⁸. Τὰς μὲν γὰρ ἄλλας μάχας,
σας ἵππιθισαν, ἔω, καὶ εἴημι⁶¹⁹ στασιάζειν αὐτοῖς, καὶ μὴ βούλεσθαι
προθύμως πρὸς τὸν ἀδελφὸν τοῦ Βασιλέως διακινδυνεύειν ἀλλ' ἐπειδὴ, Κύ-
ρου τελευταίαντος, συνέλθον ἅπαντες οἱ τὴν Ἀσίαν κατοικοῦντες, ἐν τού-
τοις τοῖς κατοῖς οὕτως αἰσχυρῶς ἐπολέμησαν, ὥστε μὲνδενα λόγον ὑπολι-
πεῖν⁶²⁰ τοῖς εἰρησμένοις τὴν τῶν Περσῶν ἀνδρίαν ἐπαινεῖν. Λαθόντες⁶²¹ γὰρ
ἐξακισυλλίτους τῶν Ἑλλήνων, οὐκ ἀριστίνδον⁶²² μὲν ἐπιλαλαγμένους, ἀλ-
λ' οἱ διὰ φαυλότητα⁶²³ ἐν ταῖς ἑαυτῶν πόλεσιν οὐχ οἷοί τ' ἦσαν ἔχειν, ἀπει-
ρούς μὲν τῆς γῶρας ὄντας, ἐρήμους δὲ συμμάχων γεγεννημένους, προδιδου-
μένους δὲ ὑπὸ τῶν συναναδάντων⁶²⁴, ἀπεστερημένους δὲ τοῦ στρατηγοῦ⁶²⁵,
μεθ' οὗ συνηκολούθησαν, τασούτων ἤττους⁶²⁶ αὐτῶν ἦσαν, ὡτὶ ὁ Βασιλεὺς,
ἀπορίσας τοῖς παρόντι⁶²⁷, καὶ καταφρονήσας τῆς περὶ αὐτὸν⁶²⁸ δυνάμεως,
τοὺς ἀργοντας τοὺς τῶν Ἑλλήνων ὑποσπόνδους συλλαβεῖν⁶²⁹ ἐτόλμησεν,
ὥς, εἰ τοῦτο παρανομήσεις⁶³⁰, συνταράξων⁶³¹ τὸ στρατόπεδον, καὶ μᾶλλον
εἴλετο περὶ τοὺς θεοὺς ἐξαμαρτεῖν, ἢ πρὸς ἐκείνους ἐκ τοῦ φάνερον διαγω-
νίσασθαι. Διαμαρτῶν δὲ τῆς ἐπιβουλῆς⁶³², καὶ τῶν στρατιωτῶν συμμεινάν-
των, καὶ καλῶς ἐνεγκάντων⁶³³ τὴν συμφορὰν, ἀπιστοῖσιν αὐτοῖς⁶³⁴ Τισαφέρ-
νην καὶ τοὺς ἱππέας συνέπεμψεν, ὑφ' ὧν ἐκεῖνοι παρὰ πάντα⁶³⁵ ἐπιβουλεύο-
μενοι τὴν ὁδὸν, ὁμοίως διεπορεύθησαν⁶³⁶, ὥσπερ ἂν εἰ προπεμπόμενοι⁶³⁷,
μάλιστα μὲν φοβούμενοι τὴν ἀόκητον τῆς γῶρας⁶³⁸, μέγιστον δὲ τῶν ἀγα-
θῶν νομίζοντες, εἰ τῶν πολεμίων ὡς πλείστοις ἐντύγοιεν. Κεφάλαιον δὲ
τῶν εἰρησμένων⁶³⁹, ἐκεῖνοι γὰρ οὐκ ἐπὶ Μουσῶν λείαν⁶⁴⁰ ἐλθόντες, οὐδὲ κώ-
μην καταλαβόντες, ἀλλ' ἐπ' αὐτὸν τὸν Βασιλέα στρατεύσαντες, ἀσφαλί-

μέχρι τῆς θαλάσσης. ⁶¹⁶) Περιφερειμένην πρὸς ἑρσὴν τοῦ Ἑράτου. ⁶¹⁷) Ἰδίον ἐπι-
φοβηθῆναι ἡμῶς· νᾶ τὴν φοβηθῶμεν.

⁶¹⁸) Τῶν στρατιωμάτων τῶν κατεχόντων τὴν παραθαλάσσια. ⁶¹⁹) Ἰγποῖτω ὅτι ἐνική-
θησαν· διότι ἔστω ὅτι ἐπαισιάζον μεταξὺ των, καὶ ἐν ἡλίον νᾶ πολεμήσωσι· πρὸς τὸν
ἀδελφὸν τοῦ βασιλέως. ⁶²⁰) Ὅσοι δὲν ἄρτησαν εἰς τοὺς ἐπαινετάς τῶν Περσῶν κίνενα
λόγον, τοὺς κατήντησαν νᾶ μὴν ἔχουν τί νᾶ εἰποῦν. ⁶²¹) Ἐβρόντας, καὶ μόνον οὐκ ἔχου-
τες εἰς χεῖρας των. ⁶²²) Ὅχι κατ' ἀνδρίαν, ὅχι τοὺς ἀριστους.

⁶²³) Διὰ τὴν ἴδιαν αὐτῶν φαυλότητα. ⁶²⁴) Τῶν Περσῶν ὅσοι τοὺς συνηκολούθησαν εἰς
τὴν ἀνάστησιν. Ὅπως ἀνομιάνη ἢ ἐκφραστία τοῦ Κύρου ἐκ τῆς παραθαλάσσιας, τῆς κατὰ
ἑσίας, εἰς τὴν ἔνω. ⁶²⁵) Τοῦ Κύρου. ⁶²⁶) Κατώτεραι, ἀσθενέστεραι. ⁶²⁷) Διὰ ἡτέρων
τί νᾶ κέρη εἰς τῆς πράξεις ἐκείνας. ⁶²⁸) Τῆς ἐδικῆς του δηλαδὴ. ⁶²⁹) Ἐτόλμησε συλ-
λαβεῖν τοὺς ἀργοντας, ἐλθόντας ἢ ὄντας ὑποσπόνδους, ἐν ᾧ ἦλθον διὰ σπονδῶν. Περὶ τούτων
ἴδ. Κύρ. Ἀνάθ. ⁶³⁰) Ἄν ἔκαμνε τὴν παρανομίαν τούτην. ⁶³¹) Νομίσας ὅτι ἦθελε συντα-
ράξει. ⁶³²) Ἀποτυχεύσας τῆς ἐπιβουλῆς του, κατὰ τοῦτο δηλ. μόνον, ὅτι τὸ στρατόπεδον
δὲν συνταράγη. Διότι τοὺς ἀργοντας συλλαβῶν αὐτοὺς ἐλθόντας εἰς συνάντησιν, τοὺς ἔλα-
ν ἄνω. ⁶³³) Καλῶς γενναίως ὑπέφερον τὴν συμφορὰν. ⁶³⁴) Ὅταν ἀνεγώρισαν αὐτοῖς,
εἰ Ἑλλήνες. ⁶³⁵) Εἰς ἔλκεν τὸ δόσθημα τῆς ὁδοῦ. ⁶³⁶) Διὰ τῆς ὁδοῦ. ⁶³⁷) Παρηγορητικῶς
συνδουλεύοντες. ⁶³⁸) Διὰ τὴν ἰλλειδίαν τῶν τροφῶν. ⁶³⁹) Κεφάλαιον τῶν εἰρησμένων ἔστιν
ἴδ. ἐπὶ δηλ. συγκεφάλαιον τῶν εἰρησμένων, λέγω ὅτι. ⁶⁴⁰) Εἰς τὴν χεῖρ ἡμετέραν ἔστρεψε ἑαυ-
τῶν λείαν ἢ ἐπ' αὐτὴν λείαν. Διόρθωσις δὲ οὕτως ἀνεπίστατο ὁ Κοραΐς. Τὸ ἐπὶ Μου-
σῶν λείαν ἦτον κυριαμὸς παρὰ τοῖς ἀρχαίοις σημαίνοντα τὸ, ἐπὶ μικρὰ πρὸ γρᾶ-
μα. ἴσως εἰ ὑποκρίνεται, καὶ τὸν ἀνομιάνη ἀδίκοντα, ὅτι τις ἀνεγώρισεν τὸ δόσθημα καθῶν.

στερον κατέδυσαν τῶν περὶ φιλίας αὐτῶν πρεσβυόντων⁶¹¹. Ὅττι μοι δοκοῦσιν ἐν ἅπασιν τοῖς τόποις σαφῶς ἐπιδεικνύσθαι τὴν αὐτῶν μαλακίαν⁶¹². Καὶ γὰρ ἐν τῇ παραλίᾳ τῆς Ἀσίας πολλὰς μάχας ἤττηνται, καὶ διαβήντες εἰς τὴν Εὐρώπην εἰκὴν ἔδωσαν⁶¹³ (οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν κακῶς ἀπόλοντο, ἃ δὲ αἰσχροῦς ἐπέθυσαν), καὶ τελευτώντας ἐπὶ αὐτοῖς τοῖς βασιλείοις καμαγέλαστοι γέγονασιν⁶¹⁴.

Καὶ τούτων οὐδὲν ἀλόγως⁶¹⁵ γέγονεν, ἀλλὰ πάντα εἰκότως⁶¹⁶ ἀποβέβηκεν. ἢ δὲ γὰρ αἰὼν τε τοῖς οὕτω⁶¹⁷ τρεφομένοις καὶ πολιτευομένοις, οὔτε τῆς ἑλλοῦς ἀρετῆς μετέχειν, οὔτε ἐν ταῖς μάχαις τρόπαιον ἴστανθαι τῶν πολέμιων. Πῶς γὰρ ἂν ἐν τοῖς ἐκείνων ἐπιτηδεύμασιν⁶¹⁸ ἐγγενέσθαι δύναιτο ὅτι ἢ στρατηγὸς δεινός, ἢ στρατιώτης ἀγαθός, ὧν⁶¹⁹ τὸ μὲν πλεῖστον ἐστὶν ὄχλος ἄτακτος καὶ κινδύνων ἄπειρος, πρὸς μὲν τὸν πόλεμον ἐκλελυμένος, πρὸς δὲ τὴν δουλείαν ἀμεινον τῶν παρ' ἡμῖν οἰκιστῶν ἐκτεταμένος; οἱ δὲ ἐν ταῖς μανίαισι δόξαις ὄντες αὐτῶν, ὁμοῦ⁶²⁰ μὲν οὐδὲ κοινῶς, οὐδὲ πολιτικῶς, οὐδεπώποτε ἐδίδωσαν, ἀπὸ τῶν δὲ τῶν ἀλλοτρίων οὐκ ἔστιν εἰς μὲν τοὺς⁶²¹ ἰδρύζοντες, τοὺς δὲ δουλεύοντες, οὐκ ἔστιν ἑκείνων οὐδὲ τὰς οὐκ ἔστιν διεφθαρμένοι καὶ τὰ μὲν σώματα⁶²² οὐκ ἔστιν ἑκείνων οὐδὲ τὰς οὐκ ἔστιν ἡγῆσθαι διὰ τὰς μοναρχίας⁶²³ ταπεινῶς καὶ οὐκ ἔστιν ἑκείνων οὐδὲ τὰς οὐκ ἔστιν εἰς πρὸς αὐτοῖς τοῖς βασιλείοις, καὶ οὐκ ἔστιν ἑκείνων οὐδὲ τὰς οὐκ ἔστιν μικρὸν φρονεῖν μελετώντας⁶²⁴. Ἐν γὰρ τῷ μὲν ἄλλοτρίων οὐκ ἔστιν ἑκείνων οὐδὲ τὰς οὐκ ἔστιν προσαγορευόμενοι, τῶν δὲ θεῶν μᾶλλον ἢ τῶν ἀνθρώπων οὐκ ἔστιν ἑκείνων οὐδὲ τὰς οὐκ ἔστιν. Τοιγαρὸν οἱ καταβαίνοντες αὐτῶν ἐπὶ θάλατταν οὐκ ἔστιν ἑκείνων οὐδὲ τὰς οὐκ ἔστιν καταισχύοντες⁶²⁵ τὴν ἐκείνων παιδείυσιν, ἀλλ' ἐν ταῖς ἡμέραις τοῖς αὐτοῖς διαμένονσι, πρὸς μὲν τοῖς φίλοις ἀπίστως, πρὸς δὲ τοῖς ἐχθροῖς ἀνάνδρως ἔχοντες καὶ τὰ μὲν ταπεινῶς, τὰ δ' ὑπεργράνως⁶²⁶ ζῶντες τῶν μὲν συμμάχων καταφρονούντες, τοὺς δὲ πολεμίους θεραπεύοντες. Τὴν μὲν γὰρ μετ' Ἀγγιλάου στρατιάν, ὅστω μῆνας ταῖς ἑαυτῶν δαπάναις διέθρεψαν, τοὺς δὲ ὑπὲρ αὐτῶν κινδυνεύσαντας⁶²⁷, ἑτέρου τσοσούτου χρόνου τὸν μισθὸν ἀπεστέρησαν καὶ τοὺς μὲν Κισθίην⁶²⁸ καταλαβοῦσιν ἑκατὸν τάλαντα δόλωνα, τοὺς δὲ μετ' ἑαυτῶν εἰς Κύπρον στρατευταμένους, μᾶλλον ἢ τοὺς αἰγμαλώτους ἰδρύζον. Ὡς δὲ ἀπλῶς⁶²⁹ εἰπεῖν, καὶ μὴ καθ' ἕκαστον, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ⁶³⁰, τίς ἢ τῶν πολεμιάστων αὐτοῖς οὐκ εὐδαιμονήσας ἀπέληεν, ἢ τῶν

⁶¹¹) Αὐτῶν τῶν πρεσβυόντων, εὐγενῆς εἰσὶν ἀσφαλίστατοι πάντοτε. ⁶¹²) Ἀναδρῶν οἱ ἄριστοι. ⁶¹³) Ἐπιμαρτήθησαν. ⁶¹⁴) Κικηθέντες αἰσχροῦς εἰς αὐτὴ τὴν βασιλείαν τῶν, εἰς τὴν αἰτίαν τοῦ βασιλείου τῶν, καθὼς δηλαδὴ οἱ πολεμήσαντες πρὸς τὸν ἑχθρὸν.

⁶¹⁵) Ἀνακρίτως. ⁶¹⁶) Ὡς ἔπρεπε ν' ἀποβῶσι. ⁶¹⁷) Ὡς τρέφονται οἱ Πέρσαι.

⁶¹⁸) Ἄνετι ἐν τῷ τρόπῳ τοῦ βί. ⁶¹⁹) Ἐκείνων, ὧν τὸ πλεῖστον μέρος. ⁶²⁰) Οὐκ ἔστιν ἑκείνων. ⁶²¹) Ἰδρύζοντες εἰς τοὺς, ἐνοδρίζοντες τοὺς μὲν. ⁶²²) Κατὰ τὰ σώματα.

⁶²³) Ἐξ αἰτίας τοῦ ὅτι μοναρχοῦνται. ⁶²⁴) Διατρέφοντες παρὰ τὴν βασιλείαν. Ἄριστοι προσαγορευόμενοι ἐμπρὸς τῶν βασιλείων. ⁶²⁵) Δὲν λέγει μόνον μικροφρονούντες, ἀλλὰ καὶ καταφρονούντες, ἢ μὴ μάθωσι πῶς νὰ μικροφρονῶσι. ⁶²⁶) Εἰρωνικῶς ἐὸν πρᾶκτον οὐκ ἀρετῆς εἰς παιδείαν.

⁶²⁷) Ταπεινῶς πρὸς τοὺς μεγάλους, ὑπεργράνως πρὸς τοὺς μικροὺς. ⁶²⁸) Ἐνοεῖ ἴσως τοὺς μετὰ Κένωνος Ἀθηναίους. ⁶²⁹) Κατὰ Σπάρταν, πόλιν τῆς Ἀσολίας, ἐπέβησαν τῆς Λέσβου. Οἱ δὲ καταλαβόντες αὐτὴν ἦσαν ἴσως Λακκεδαίμονες, ἢ οἱ μετὰ τοῦ Δωρόκοντος. ⁶³⁰) Ἐν συνόμῳ. ⁶³¹) Τίς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οὐκ ἀπέληεν;

ὅπ' ἐκείνοις γενομένων οὐκ αἰκισθεῖς τὸν βίον ἐτελεύτησεν, Οὐ Κόωνα μὲν, ὃς ὑπὲρ τῆς Ἀσίας στρατηγίας τὴν Δακιδαιμονίων ἀρχὴν κατέλυσε, ἐπὶ θανάτῳ⁶⁹⁸ συλλαβεῖν ἐτόλμησεν; Θμισσοκλέα δὲ, ὃς ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος αὐτοῦς κατεναυμάχησε, τῶν μεγίστων δωρεῶν ἤξιωσεν; Καίτοι πῶς χρὴ τὴν τούτου φιλίαν ἀγαπᾶν, εἰ τοὺς μὲν εὐεργέτας τιμωροῦνται, τοὺς δὲ κακῶς παιδύοντας οὕτως ἐπιφανῶς κολακεύουσι; Περὶ τίνας δ' ἡμῶν⁶⁹⁹ οὐκ ἐξαμαρτάνουσι; Ποῖον δὲ χρόνον διαλαλοῖσασιν οὐκ ἐπιβουλευόντες, τοῖς Ἕλλησι; Τί δ' οὐκ ἐχθρὸν αὐτοῖς ἐστὶ τῶν παρ' ἡμῖν; οἱ καὶ τὰ τῶν θεῶν ἔδη⁷⁰⁰, καὶ τοὺς νεῶς συλᾶν⁷⁰¹ ἐν τῷ προτέρῳ πολέμῳ καὶ κατακαίειν ἐτόλμησεν; Διὸ καὶ τοὺς Ἴωνας ἀξίον ἐπαινεῖν, ὅτι τῶν ἐμπροσθέντων ἱερῶν ἐπύρασάντο⁷⁰² εἰ τι τινὲς οἰκοδομήσαιεν, ἢ πάλιν εἰς τὰ ἀρχαῖα⁷⁰³ καταστήσασθαι βουληθεῖεν⁷⁰⁴ οὐκ ἀποροῦντες⁷⁰⁵ ὁπόθεν ἐπισκευάσωσιν, ἀλλ' ἵνα ὑπόμνημα τοῖς ἐπιγεγενημένοις ἢ τῆς τῶν βαρβάρων ἀσεθείας, καὶ μηδαμῶς τοῖς τοιαῦτα εἰς τὰ τῶν θεῶν ἔδη ἐξαμαρτεῖν τολμήσασιν, ἀλλὰ καὶ φυλάττωνται⁷⁰⁶, καὶ δεδίωσιν, ὀργῶντες αὐτοὺς, οὐ μόνον τοῖς σώμασιν ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀναθήμασι⁷⁰⁷, πολεμήσαντας.

Ἔγω δὲ καὶ περὶ τῶν πολιτῶν τῶν ἡμετέρων πολλὰ τοιαῦτα⁷⁰⁸ διελέθειν⁷⁰⁹. Καὶ γὰρ οὗτοι πρὸς μὲν τοὺς ἄλλους, ὅσοις πεπολεμήκασιν, ἅμα διαλλάττονται καὶ τῆς ἐχθρας τῆς προγεγενημένης ἐπιλανθάνονται⁷¹⁰. τοῖς δ' ἡπειρώταις⁷¹¹, οὐδ' ὅταν εὐπάσχωσι⁷¹², χάριν ἴσασιν⁷¹³. οὕτως φείμηνσον πρὸς αὐτοὺς τὴν ὀργὴν ἔχουσι! Καὶ πολλῶν μὲν οἱ πατέρες ἡμῶν μηδαμῶς θάνατον κατέγνωσαν⁷¹⁴, ἐν δὲ τοῖς συλλόγοις⁷¹⁵ ἔτι καὶ νῦν⁷¹⁶ ἀρὰς ποιοῦνται, πρὶν ἄλλο τι γοηματίζεσθαι⁷¹⁷, εἰ τις ἐπικηρυκεύεται⁷¹⁸ Πέρσαις τῶν πολιτῶν. Εὐμολπίδαί⁷¹⁹ δὲ καὶ χήρυκες⁷²⁰ ἐν τῇ τελευτῇ τῶν μυστη-

⁶⁹⁸) Ὅπως θανατώσασιν αὐτόν. ⁶⁹⁹) Πρὸς τίνας ἐκ τῶν Ἑλλήνων. ⁷⁰⁰) Ὁ Κοραῆς ἀποδοκιμάζει τὸ οὐκ. Ἄλλ' ἴσως ἔχει καλῶς. Ποῖον χρόνον ἔμεινον χωρὶς τῆς ἐπιβουλῆς. ⁷⁰¹) Τὰ ἀγάλματα, κυρίως μὲν τὰ καθήματα, ἀλλὰ καὶ πάντα. ⁷⁰²) Συλᾶν τὰ ἔδη, περιαιρούντες δηλ. τὸν χρυσὸν κόσμον, ἢ τὸν χρυσὸν τῶν χρυστελεφαντίνων, ἢ καὶ ὀρπάζοντες αὐτὰ, ὡς τὸ οὐκ ἐπύρασαν. ⁷⁰³) Κατηρόθησαν ἄν τινες, ἐκείνων οὐκ ἔτι καὶ ὀρπάζοντες αὐτὰ, ὡς τὸ οὐκ ἐπύρασαν. ⁷⁰⁴) Κατηρόθησαν ἄν τινες, ἐκείνων οὐκ ἔτι καὶ ὀρπάζοντες αὐτὰ, ὡς τὸ οὐκ ἐπύρασαν. ⁷⁰⁵) Κατηρόθησαν ἄν τινες, ἐκείνων οὐκ ἔτι καὶ ὀρπάζοντες αὐτὰ, ὡς τὸ οὐκ ἐπύρασαν. ⁷⁰⁶) Κατηρόθησαν ἄν τινες, ἐκείνων οὐκ ἔτι καὶ ὀρπάζοντες αὐτὰ, ὡς τὸ οὐκ ἐπύρασαν. ⁷⁰⁷) Κατηρόθησαν ἄν τινες, ἐκείνων οὐκ ἔτι καὶ ὀρπάζοντες αὐτὰ, ὡς τὸ οὐκ ἐπύρασαν. ⁷⁰⁸) Κατηρόθησαν ἄν τινες, ἐκείνων οὐκ ἔτι καὶ ὀρπάζοντες αὐτὰ, ὡς τὸ οὐκ ἐπύρασαν. ⁷⁰⁹) Κατηρόθησαν ἄν τινες, ἐκείνων οὐκ ἔτι καὶ ὀρπάζοντες αὐτὰ, ὡς τὸ οὐκ ἐπύρασαν. ⁷¹⁰) Κατηρόθησαν ἄν τινες, ἐκείνων οὐκ ἔτι καὶ ὀρπάζοντες αὐτὰ, ὡς τὸ οὐκ ἐπύρασαν. ⁷¹¹) Κατηρόθησαν ἄν τινες, ἐκείνων οὐκ ἔτι καὶ ὀρπάζοντες αὐτὰ, ὡς τὸ οὐκ ἐπύρασαν. ⁷¹²) Κατηρόθησαν ἄν τινες, ἐκείνων οὐκ ἔτι καὶ ὀρπάζοντες αὐτὰ, ὡς τὸ οὐκ ἐπύρασαν. ⁷¹³) Κατηρόθησαν ἄν τινες, ἐκείνων οὐκ ἔτι καὶ ὀρπάζοντες αὐτὰ, ὡς τὸ οὐκ ἐπύρασαν. ⁷¹⁴) Κατηρόθησαν ἄν τινες, ἐκείνων οὐκ ἔτι καὶ ὀρπάζοντες αὐτὰ, ὡς τὸ οὐκ ἐπύρασαν. ⁷¹⁵) Κατηρόθησαν ἄν τινες, ἐκείνων οὐκ ἔτι καὶ ὀρπάζοντες αὐτὰ, ὡς τὸ οὐκ ἐπύρασαν. ⁷¹⁶) Κατηρόθησαν ἄν τινες, ἐκείνων οὐκ ἔτι καὶ ὀρπάζοντες αὐτὰ, ὡς τὸ οὐκ ἐπύρασαν. ⁷¹⁷) Κατηρόθησαν ἄν τινες, ἐκείνων οὐκ ἔτι καὶ ὀρπάζοντες αὐτὰ, ὡς τὸ οὐκ ἐπύρασαν. ⁷¹⁸) Κατηρόθησαν ἄν τινες, ἐκείνων οὐκ ἔτι καὶ ὀρπάζοντες αὐτὰ, ὡς τὸ οὐκ ἐπύρασαν. ⁷¹⁹) Κατηρόθησαν ἄν τινες, ἐκείνων οὐκ ἔτι καὶ ὀρπάζοντες αὐτὰ, ὡς τὸ οὐκ ἐπύρασαν. ⁷²⁰) Κατηρόθησαν ἄν τινες, ἐκείνων οὐκ ἔτι καὶ ὀρπάζοντες αὐτὰ, ὡς τὸ οὐκ ἐπύρασαν.

⁷⁰⁰) Τοῖς κατοικεῖσιν τὴν Ἀσιατικὴν ἡπειρὸν, τοῖς Πέρσαις. ⁷⁰¹) Εὐτρυγεῖνται ὅπ' αὐτῶν. ⁷⁰²) Τοῖς εὐγνωμοῦσι. ⁷⁰³) Οἱ πατέρες ἡμῶν ἔγνωσαν (ἀπεφάσισαν) κατὰ πολλοὺς θάνατον (ἐνεκα) μηδισμοῦ, κλίσιως πρὸς τοὺς Πέρσους. ⁷⁰⁴) Εἰς τῆς ἐκκλησίας, τῆς συνελεύσεως τοῦ λαοῦ. ⁷⁰⁵) Δηλαδή ἐπὶ Ἰσοκράτους, ὅταν οἱ Ἀθηναῖοι συνεμάχοντο τοῖς Πέρσαις. ⁷⁰⁶) Διασκέπτεσθαι. ⁷⁰⁷) Ὁ ἀνωτέρω ὄρθε κατ' ἐκείνου ἔστις εἰς ἀρὰς ταύτου παρεδὲ ὁ Ἀριστοτέλης ἐν Θισοσφ. (335) ⁷⁰⁸) Εἰ τις ἐπιβουλεύει τι τῷ δήμῳ κακὸν ⁷⁰⁹) τῷ τῶν γυναικῶν, ἢ ἐπικηρυκεύεται ⁷¹⁰) Εὐρπιδῶ, Μήλοισ τ', ἐπὶ βλάβῃ τινι. ⁷¹¹) Γενεὸς ἐν Ἀττικῇ ἀπὸ Εὐμολπίου, τοῦ εἰσαγαγόντος πρῶτον τὰ Ἑλευσίνια μυστήρια ⁷¹²) δὲ αὐτῶν ἦσαν οἱ ἱερεῖς τοῦ Ἑλευσίνιου. ⁷¹³) Ἐπικηρυκεύοντες ἢ αὐτοὶ εἰς τὰ Ἑλευσίνια.

ρίων¹¹⁸, διὰ τὸ τούτων μῖσος, καὶ τοῖς ἄλλοις βαρβάροις εἰργεσθαι τῶν ἰσίων, ὡπερ τοῖς ἀνδραγαθῶν¹¹⁹, προαγορεύουσιν¹²⁰. Οὕτω δὲ οὔτε πολεμικῶς πρὸς αὐτοὺς ἔχομεν¹²¹, ὥστε καὶ τῶν μύθων ἤδιστα συνδιατρίβομεν¹²² τοῖς Τρωϊκοῖς καὶ Περσικῶν, οἳ ὧν ἔστι¹²³ πυνθάνεσθαι τὰς ἐκείνων συμφροδίας. Ἐβρα δ' ἂν τις ἐκ μὲν τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς τοὺς βαρβάρους, ὕμνους πεποιημένους¹²⁴, ἐκ δὲ τοῦ πρὸς Ἕλληνας, θρήνοις ἡμῖν γεγεννημένους¹²⁵ καὶ τοὺς μὲν ἐν ταῖς ἐφορταῖς ἀδομένους, τῶν δὲ ἐπὶ ταῖς συμφροδίαις¹²⁶ ἡμᾶς μεμνημένους. Οἷμαι δὲ καὶ τὴν Ὀμήρου ποιήσιν μείζω λαθεῖν δοῦναι, ὅτι καλῶς τοὺς πολεμικακίας τοῖς βαρβάροις ἐνεκωμιάσει, καὶ διὰ τοῦτο βουλευθῆναι τοὺς προγόνους ἡμῶν ἐντιμον αὐτοῦ ποιῆσαι τὴν τέχνην, ἐν τε τοῖς μουσικοῖς ἄθλοις¹²⁷ καὶ τῇ παιδείᾳ τῶν νεωτέρων¹²⁸, ἵνα, πολλάκις ἀκούοντες τῶν ἐπιῶν, ἐκμανθάνωμεν τὴν ἔχθραν τὴν πρὸς αὐτοὺς ὑπάρχουσαν, καὶ, ζηλοῦντες τῶν στρατευσαμένων ἐπὶ Τροίαν, τῶν αὐτῶν ἔργων ἐκείνοις ἐπιθυμῶμεν. Ὅστε μοι δοκεῖ πολλά λίαν εἶναι τὰ παρακλυόμενα¹²⁹ πολεμεῖν αὐτοῖς, μάλιστα δ' ὁ παρὼν κειρὸς, ὃν οὐκ ἀρετέον¹³⁰, οὗ¹³¹ σφρέστερον οὐδέν. Καὶ γὰρ αἰσχρὸν, παρόντι μὲν¹³² μὴ χρῆσθαι, παρελθόντος δὲ αὐτοῦ μνησθαι. Τί γὰρ ἂν καὶ βουλευθῆμεν ἡμῖν προγενέσθαι, μέλλοντες βασιλεῖ πολεμεῖν, ἕξω¹³³ τῶν νῦν ὑπαρχόντων; Οὐκ Αἴγυπτος μὲν αὐτοῦ καὶ Κύπρος ἀρέστικε; Φοινίκη δὲ καὶ Συρία διὰ τὸν πόλεμον¹³⁴ ἀνάστατοι γέγονασιν; Τύρος δὲ, ἐφ' ἣ μέγα ἐρόνησεν, ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐκείνου¹³⁵ κατελήπται; Τῶν δὲ ἐν Κιλικίᾳ¹³⁶ πόλεων τὰς μὲν πλείστας οἱ μεθ' ἡμῶν ὄντες ἔχουσι, τὰς δὲ οὐ χαλεπὸν ἔστι κτήσασθαι, Λυκίας¹³⁷ δ' οὐδὲ εἰς πώποτε Περσῶν ἐκράτησεν. Ἐκατόμνος¹³⁸ δ' ὁ Καρίας ἐπίσταθμος¹³⁹, τῇ μὲν ἀληθεῖ πολλὸν ἤδη χρόνον ἀρέστικεν, ὁμολογῆσει δὲ¹⁴⁰ ὅταν ἡμεῖς βουλευθῶμεν. Ἀπὸ δὲ Κνίδου μέχρι Σινώπης¹⁴¹, Ἕλληνας τὴν Ἀσίαν παρικοῦσιν αἷς οὐ δεῖ πείθειν, ἀλλὰ μὴ κωλύειν πολεμεῖν. Καὶ, τοιοῦτων ὀρηγητῶν¹⁴² ὑπαρχάντων, καὶ τοσούτου πολέμου τὴν Ἀσίαν περιστάντος¹⁴³, τί δεῖ τὰ συμβεβημένα λίαν ἀκριβῶς προαγορεύειν¹⁴⁴; Ὅπου γὰρ μικρῶν μερῶν ἤρτους εἴσι¹⁴⁵, πῶς ἂν διατεθεῖεν, εἰ πᾶσιν ἡμῖν πολεμεῖν ἀναγκασθεῖεν; Ἐγχεῖ δὲ οὕτως¹⁴⁶. Ἐὰν μὲν ὁ βάρβαρος ἐξῆμενεστέρος¹⁴⁷ κατάσχη τὰς πόλεις

¹¹⁸) Τῶν Ἐλευσινίων. ¹¹⁹) Εἰς τοὺς φρονεῖς δὲν ἦτον ἐπιτετραμμένη ἡ εἰσβολὴ εἰς τὰ Ἐλευσίνα. ¹²⁰) Κηρύττουσιν ὅτι ἐμποδίζονται. ¹²¹) Ἐκ φύσεως εἶναι πολέμους πρὸς αὐτούς. ¹²²) Ἀκούομεν τοὺς Τρωϊκοὺς τῶν μύθων. ¹²³) Δυνατὸν ἔστι. ¹²⁴) Ἐνοεῖ τὸ ποιήματα τῶν τραγικῶν καὶ ἄλλα. ¹²⁵) Ὅταν περιπίπτωμεν εἰς συμφροδίαν, ἐπιθυμοῦμεν τοὺς πρὸς Ἕλληνας πολέμους. ¹²⁶) Εἰς τοὺς μουσικοὺς συναγωνισμοὺς, εἰς οὓς πολλάκις ἐβόλλαντο καὶ ἔπη. ¹²⁷) Γνωστὸν ὅτι τὰ Ὀμηρικὰ ἔπη ἐμανθάνοντο ἐκ στήθους, καὶ ἐβόλλαντο ὑπὸ τῶν παιδῶν. ¹²⁸) Ἡμᾶς, τοὺς Ἕλληνας. ¹²⁹) Νὴ μὴ τὸν παραμαλῆσωμεν, εἰ ἀφελθῶμεν ἀπὸ αὐτόν. ¹³⁰) Τὸ ὅτι οὐκ ἀρετέον. ¹³¹) Τῷ κειρῷ. ¹³²) Ἐκτος. ¹³³) Ἐξ αἰτίας τοῦ πολέμου. ¹³⁴) Τῶν Φοινικῶν ἀποστατῶν. ¹³⁵) Ἡ μεσημβρινὴ παραλία τῆς μικρῆς Ἀσίας. ¹³⁶) Δυτικῶς τῆς Κιλικίας. ¹³⁷) Κατ' ἄλλας γραφάς Ἐκατόμνος. ¹³⁸) Κατράπηξ. ¹³⁹) Τὴν ἀποστασίαν τοῦ. ¹⁴⁰) Κνίδος ἡμεσημβρινωτάτη πόλις τῆς Καρίας, Σινώπη δὲ ἡ ἀνατολικωτάτη τῆς Παρλαγονίας. Ἀγχεῖ ἐπομένως ὄλην τὴν ἑσπέρην καὶ ὄλην τὴν βόρειον παραλίαν τῆς μικρῆς Ἀσίας. ¹⁴¹) Ἰσίων ἀσπράτων, ἐφ' ἃς δυνάμεθα ὀρηξῆν πρὸς τὸν πόλεμον. ¹⁴²) Περιτοχίσαντος, σπίναντος περὶ τὴν Ἀσίαν. ¹⁴³) Προλέγειν. ¹⁴⁴) Εἰσὶν ἀσθενέστεροι μικρῶν πόλεων, νικῶνται ἀπὸ αὐτοῦ. ¹⁴⁵) Ἰδὲ πῶς εἴναι τὰ πράγματα· ἰδὲ ἡ ἀλήθεια. ¹⁴⁶) Μὴ περιστοτέρως δυνάμει

τάς ἐπὶ θαλάττῃ, φρουρὰς μείζους ἐν ἀστυίοις ἢ νῦν ἐγκαταστήσας, ταχὺ ἂν καὶ τῶν νήσων, αἵ εἰσι περὶ τὴν ἤπειρον¹¹⁰, οἷον Ῥόδος καὶ Σάμος καὶ Χίος, ἐπὶ τὰς ἐκεῖνου τύχας ἀποκλίναντες ἴν' ὃ ἡμεῖς αὐτὰς¹¹¹ πρότεροι καταλάβωμεν, εἰκόσ, τοὺς τὴν Αὐδίαν καὶ Φρυγίαν καὶ τὴν ἄλλην τὴν ὑπεοκειμένην¹¹² χώραν οἰκούντας, ἐπὶ τοῖς ἐντεθῆεν ὀρωμένοις εἶναι¹¹³. Διὸ δεῖ σπεύδειν, καὶ μαρτυρίαν ποιῆσθαι διατριβῆν¹¹⁴, ἵνα μὴ πάθωμεν, ὅπερ οἱ πατέρες ἡμῶν. Ἐκεῖνοι γάρ, ὑστερήσαντες¹¹⁵ τῶν βαρβάρων, καὶ προέμενοι¹¹⁶ τινὰς τῶν συμμάχων, ἠναγκάσθησαν ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς κινδυνεύειν, ἐξῆν αὐτοῖς, πρότεροι διαβῆσιν εἰς τὴν ἤπειρον, μετὰ πάσης τῆς τῶν Ἑλλήνων δυνάμεως, ἐν μέρει τῶν ἰθῶν ἕκαστον χειρώσασθαι¹¹⁷. Δέδεικται¹¹⁸ γάρ, ὅταν τις πολεμῇ πρὸς ἀνθρώπους ἐκ πολλῶν συλλεγομένους τόπων, ὅτι δεῖ μὴ περιμένειν, ἕως ἂν ἀθροισθῶσιν, ἀλλ' εἴτι διεσπασμένοι αὐτοῖς ἐπιχειρεῖν¹¹⁹. Ἐκεῖνοι¹²⁰ μὲν οὖν προεξαρμήσαντες, ἅπαντα ταῦτα ἐπὶ κερῶσάντο, καταστάντες¹²¹ εἰς τοὺς μεγίστους ἀγῶνας. Ἡμεῖς δ', ἂν σωφρονώμεθα, ἐξ ἀρχῆς φυλαξόμεθα, καὶ πειρασόμεθα φθῆναι περὶ τὴν Αὐδίαν καὶ περὶ τὴν ἰωνίαν στρατόπεδον ἐγκαταστήσαντες, εἰδότες, ὅτι καὶ βασιλεὺς οὐχ ἐκόντων ἄρχει τῶν ἠπειρωτῶν, ἀλλὰ μείζω δύναμιν περὶ αὐτὸν ἐκόντων αὐτῶν¹²², ποιησάμενος ἢς ἡμεῖς ὁπόταν κρείττω¹²³ διαβιβάσωμεν (ὃ βουλευθέντες βραδίως ἂν ποιήσαιμεν), ἀσφαλῶς ἀπασαν τὴν Ἀσίαν καρπωσόμεθα. Πολὺ δὲ κάλλιον, ἐκεῖνα περὶ τῆς βασιλείας πολεμεῖν, ἢ πρὸς ἡμᾶς αὐτοῖς περὶ τῆς ἡγεμονίας ἀμφοισθηρεῖν.

Ἄξιον δὲ ἐπὶ τῆς νῦν ἡλικίας¹²⁴ ποιήσασθαι τὴν στρατείαν, ἵν' οἱ τῶν συμφορῶν κοινωνήσαντες, οὗτοι καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀπολαύσωσι, καὶ μὴ πάντα τὸν χρόνον δυστυχοῦντες διαγάγωσιν. Ἰκανὸς γάρ ὁ περιληλυθὼς χρόνος¹²⁵, ἐν ᾧ τί τῶν δεινῶν οὐ γέγονε; Πολλῶν γὰρ κακῶν τῇ φύσει τῇ τῶν ἀνθρώπων ὑπαρχόντων, αὐτοὶ πλείω τῶν ἀναγκαίων προσεξουρήκαμεν, πολέμους καὶ στάσεις ἡμῖν αὐτοῖς ἐμπούσαντες, ὥστε τοὺς μὲν ἐν ταῖς αὐτῶν¹²⁶ ἀνάγκαις ἀπολλύσασθαι, τοὺς δὲ ἐπὶ ξένης μετὰ παιδῶν καὶ γυναικῶν ἀλάσθαι¹²⁷, πολλοὺς δὲ, εἰ ἔνδειαν τῶν καθ' ἡμέραν, ἐπικουρεῖν¹²⁸ ἀναγκαζόμενοι, ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν τοῖς φίλοις μαχομένους ἀποθνήσκειν. Ὑπὲρ ὧν οὐδεὶς πώποτε ἠγανάκτησεν ἀλλ' ἐπὶ ταῖς συμφοραῖς, ταῖς ὑπὸ τῶν ποιητῶν συγκειμέναις¹²⁹, δακρύειν ἀξιοῦσιν, ἀληθινὰ δὲ πάθη πολλὰ καὶ δεινὰ γιγνόμενα διὰ τὸν πόλεμον ἐφορῶντες¹³⁰, τοσοῦτου δέουσιν¹³¹ ἐλεεῖν, ὥστε καὶ μᾶλλον χαίρουσιν ἐπὶ τοῖς ἀλλήλων κακοῖς, ἢ τοῖς ἰδίοις αὐτῶν ἀγαθοῖς. Ἴσως δ' ἐν

110) τὴν Ἀσιατικὴν. 111) τῆς πόλεως. 112) ἤδη λώτερα, πρὸς τὸ ἐνδότερον κατέμην. 113) Ἐπιπέσειν τοῖς ὀρωμένοις ἐντεθῆεν, ἀπὸ τῆς νήσου ταύτης. 114) Χρονοτριβῆν. 115) Ἀργυροφῆσαντες περισσότερο ἀπὸ τοῦ βαρβάρου. 116) Ἀργυροφῆσαντες ἀποθνήσκουσι. 117) Νὰ ὑποτάξωσιν ἕκαστον τῶν ἰθῶν ἐν μέρει, χωριστά. 118) εἶναι ἀποδεικνυμένον. 119) Νὰ κινήται κατ' αὐτῶν. 120) Οἱ πατέρες. 121) Περιπεσόντες. 122) Ποιησάμενος περὶ αὐτὸν δύναμιν μείζω ἐκόντων αὐτῶν ἰδίου. 123) Ἡς δυνάμεις ὅταν διαβιβάσωμεν ἡμεῖς δύναμιν κρείττω. 124) Ἐπὶ τοῦ παρόντος καιροῦ. 125) δηλ. ἀρκετὰ ἐπαθεῖν αὐτοῖς ἐν τῷ προλαβόντι χρόνῳ. 126) Πατρίσι. 127) Πλανῆσθαι. 128) Νὰ μέγανται ὡς ἐπίκουροι, ὡς μεθερέροι. 129) τῆς ὁποίας εὐφρασκουσι καὶ συνθιτῶσιν οἱ ποιηταί, εἰς τραγῳδίαις. 130) ἴσως, ἢ οἱ ἀνθρώποι τὸ ἐναντίον τοῦ ὀδύει. 131) Τόσον ἀπέχουσι.

καὶ τῆς ἑμῆς εὐφροσύνης πολλοὶ καταγελάσειαν, εἰ δυστυχίαν ἀνδρῶν¹⁶⁷ ἐν τοιοῦτοις καιροῖς οὐροῖσιν, ἐν οἷς Ἰταλία μὲν ἀνάστατος γέγονε, Σικελία δὲ καταδεδουλωται, τῶσαῦται δὲ πόλεις τοῖς βαρβάροις ἐκδεδόνται, τὰ δὲ λοιπὰ μέρη τῶν Ἑλλήνων ἐν τοῖς μεγίστοις κινδύνοις ἐστί.

Θαυμάζω δὲ τῶν δυναστευόντων ἐν ταῖς πόλεσιν, εἰ προστήκειν αὐτοῖς ἰσχυροὶ μὲν εὐφροσύνην, μηδὲν ὅποτε ὑπὲρ τριχούτων πραγμάτων μήτε εἰπεῖν, μήτε ἐνθυμηθῆναι¹⁶⁸ δυναθέντες. Ἐχρῆν γὰρ αὐτοῖς, εἴπερ ἦσαν ἀξιοὶ τῆς παρούσης¹⁶⁹ δόξης, ἀπάντων ἀρεμίους τῶν ἄλλων, περὶ τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς τοὺς βαρβάρους εἰσηγεῖσθαι καὶ συμβουλεύειν. Τυχὸν μὲν γὰρ ἂν τι διεπέραναν¹⁷⁰ εἰ δὲ καὶ προαπέμπον¹⁷¹, ἀλλ' οὖν τοῖς γε λόγοις ὡς περ χρησμῶδες, εἰς τὸν ἐπιόντα χρόνον¹⁷² κατέλιπον. Νῦν δὲ, οἱ μὲν ἐν ταῖς μεγίσταις δόξαις ὄντες, ἐπὶ μικροῖς σπουδάζουσιν, ἡμῖν δὲ, τοῖς τῶν πολιτικῶν ἐξιστηκόσι¹⁷³, περὶ τριχούτων πραγμάτων συμβουλεύειν καταλειπόασιν. Οὐ μὲν ἄλλ', ὅσω μικροτέρωθεν τυγχάνουσιν ὄντες οἱ προστώτες ἡμῶν, τοσοῦτον τοὺς ἄλλους¹⁷⁴ ἐξωμμενεστέρως δεῖ σκοπεῖν ὅπως ἀπαλλαγισόμεθα τῆς παρούσης ἔχθρας¹⁷⁵. Νῦν μὲν γὰρ μάτην ποιούμεθα τὰς περὶ τῆς εἰρήνης συνθήκας οὐ γὰρ διαλυόμεθα τοὺς πολέμους, ἀλλ' ἀναβαλλόμεθα¹⁷⁶, καὶ περιμένομεν τοὺς καιροὺς, ἐν οἷς ἀνήκεστόν¹⁷⁷ τι κακῶν ἀλλήλους ἐργάσασθαι δυνατόμεθα¹⁷⁸.

Δεῖ δὲ ταύτας τὰς ἐπιβουλάς ἐκ ποδῶν ποιησαμένους¹⁷⁹, ἐκείνοις τοῖς ἔργοις ἐπιχειρεῖν, ἐξ ὧν τὰς τε πόλεις ἀσφαλέστερον οἰκήσομεν, καὶ πιστότερον διακείσομεθα πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς¹⁸⁰. Ἔστι δὲ ἀπλοῦς καὶ βῆδρος ὁ λόγος ὁ περὶ τούτων. Οὔτε γὰρ εἰρήνην οἷόν τ' ἐστὶ βεβαίαν ἀγαγεῖν¹⁸¹, εἴαν μὴ κοινῇ τοῖς βαρβάροις πολεμήσωμεν οἷα ὁμονοῖσαι τοὺς Ἕλληνας, πρὶν ἂν καὶ τὰς φιλίας¹⁸² ἐκ τῶν αὐτῶν καὶ τοὺς κινδύνους πρὸς τοὺς αὐτοὺς ποιησώμεθα. Τούτων δὲ γεγονόντων, καὶ τῆς ἀπορίας τῆς περὶ τῶν βίον ἡμῶν ἀφαιρεθείσης, ἢ καὶ τὰς ἐταιρίας¹⁸³ διαλύει, καὶ τὰς συγγενείας εἰς ἔχθραν προάγει, καὶ πάντας ἀνθρώπους εἰς πολέμους καὶ στάσεις καθίστησιν, οὐκ ἔστιν ὅπως οὐχ ὁμονοήσωμεν, καὶ τὰς εὐνοίας ἀληθινὰς πρὸς ἡμᾶς αὐτοῖς¹⁸⁴ ἔξομεν. Ἐν ἕνεκα περὶ παντὸς ποιητέον¹⁸⁵, ὅπως ὡς τάχιιστα τὸν ἐνθίνδε¹⁸⁶ πόλεμον εἰς τὴν ἡπειρόν¹⁸⁷ διορισώμεν¹⁸⁸, ὡς μόνον γ' ἂν τοῦτο ἀγαθὸν ἀπολαύσαιμεν ἐκ τῶν κινδύνων τῶν πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς¹⁸⁹, εἰ

¹⁶⁷ Δηλαδή ἐν ᾧ δυστυχῶσι τόποι ἄλλοι, ἐγὼ ἀναφέρω δυστυχίαν ἀνδρῶν.

¹⁶⁸ ἢ ἀ συλλογισθῶσι. ¹⁶⁹ Τῆς παρούσης αὐτοῖς, ἣν ἔχουσι. ¹⁷⁰ Τυχὸν νὰ κατάρθωνται π. ¹⁷¹ Ἄν ἤθελον ἀπελπισθῆ ἁμέσως ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ οἱ λόγοι τῶν δὲν ἤθελον εἶναι ἀποτέλεσμα. ¹⁷² Διὰ τὸ μέλλον. ¹⁷³ Μακροθυσοῦσι, καὶ ἰδιωτικῶς ζῶσι. ¹⁷⁴ Ἡμᾶς πρὸς ἄλλους τοὺς μὴ προστώτας. ¹⁷⁵ Τῆς μεταξὺ Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων.

¹⁷⁶ Ἀναβάλλομεν μόνον τὸν πόλεμον, δὲν τὸν πρῶτον. ¹⁷⁷ Ἀνάστατον. ¹⁷⁸ Ὁρθῶς προείπεν ὁ βῆδρος, διότι μετὰ δύο ἐτη ἐσχηματίζετο ἡ συμμαχία ὅπως ἀπεβάλλωσι τοὺς Λακεδαιμονίους ἀπὸ τῆς θήβας. Διδ. ε. 28. ¹⁷⁹ Ἀφαιρέσαντες. ¹⁸⁰ Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς. ¹⁸¹ ἢ ἔξομεν. ¹⁸² Πρὶν ἂν τοὺς αὐτοὺς ἔξομεν φίλους καὶ πολεμίους. καὶ ἐδῶ ὡς καὶ πολλοῦ κίνδυνος ὄλεος τὸν πόλεμον. ¹⁸³ ἢ ἀπορία περὶ τῶν βίον διαλύει τὰς φιλίας. ¹⁸⁴ Μεταξὺ μας, ἐννοῶν ὅλους τοὺς Ἕλληνας. ¹⁸⁵ Ἄς φροντισώμεν ἐπιμελιέσθαι. ¹⁸⁶ Ἐνθάδε, Εὐρώπ. Βαυχ. 48. ¹⁸⁷ Τὴν Ἀσίαν. ¹⁸⁸ Ἀφαιρέσωμεν ἔλεγον μακρόν. ¹⁸⁹ Ἐκ τῶν ἐμφυλίων ἡμῶν πολέμων.

ταῖς ἐμπειρίαις, ταῖς ἐκ τούτων γεγενημέναις, πρὸς τὸν βάρβαρον κατα-
χρησασθαι¹⁹⁹ ὄψειεν ἡμῖν.

Ἀλλὰ γὰρ ἴσως διὰ τὰς συνθήκας²⁰⁰ ἄξιον ἐπισχεῖν, ἀλλ' οὐκ ἐπειχθη-
ται²⁰¹ καὶ θάπτον ποιήσασθαι τὴν στρατείαν²⁰². δι' ἧς²⁰³ αἱ μὲν ἠλευθερω-
μέται τῶν πόλεων Βασιλεῖ χάριν ἴσασιν, ὡς δι' ἐκείνον τηροῦνται τῆς αὐ-
τονομίας ταύτης, αἱ δὲ ἐκδεδομένοι τοῖς βαρβάροις μάλιστα μὲν Λακεδαι-
μονίους ἐγκαλεῦσιν²⁰⁴, ἔπειτα δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς μετέχουσι τῆς εἰρήνης,
ὡς ὑπὲρ τούτων²⁰⁵ δουλεύειν ἠναγκασμένοι. Καίτοι πῶς οὐ γοῆ διαλύειν
πῦτα τὰς ὁμολογίας²⁰⁶, ἐξ ὧν τοιαύτη δόξα²⁰⁷ γέγονεν, ὥστε²⁰⁸ ὁ μὲν Βαρ-
βáros κίθεται τῆς Ἑλλάδος, καὶ φύλαξ τῆς εἰρήνης ἐστίν, ἡμῶν δὲ τινὲς
εἰσιν οἱ λυμαινόμενοι καὶ κακῶς ποιοῦντες αὐτήν; Ὁ δὲ πάντων καταγε-
λαστότατον, ὅτι τῶν γεγραμμένων ἐν ταῖς ὁμολογίαις τὰ χεῖριστα τυγ-
χάνομεν διαφυλάττοντες· ἃ μὲν γὰρ αὐτονομίους ἀφίησι τὰς τε νήσους καὶ
τὰς πόλεις τὰς ἐπὶ τῆς Εὐρώπης, πάλαι λέλυται καὶ μάτην ἐν ταῖς στή-
λαις²⁰⁹ ἐστίν· ἃ δὲ αἰσχύνῃ φέρει ἡμῖν, καὶ πολλοὺς τῶν συμμάχων ἐκ-
δέδωκε²¹⁰, ταῦτα δὲ²¹¹ καὶ κατὰ γῶραν μένει²¹², καὶ πάντ' αὐτοὶ κύρια ποιῶ-
μεν²¹³. ἃ γοῆ ἀνακρεῖν, καὶ μηδεμίαν εἶν ἡμέραν, νομίζοντας προστάγ-
ματα²¹⁴ καὶ μὴ συνθήκας εἶναι. Τίς γὰρ οὐκ οἶδεν, ὅτι συνθήκαι μὲν εἰσιν,
αἵτινες ἂν ἴσως καὶ κοινῶς²¹⁵ ἐν ἀμφοτέροις ἔχουσι προστάγματα δὲ, τὰ
τοῖς ἑτέρους ἐλαττοῦντα²¹⁶ παρὰ τὸ δίκαιον; Διὸ καὶ τῶν πρεσβευσάντων
ταύτην τὴν εἰρήνην²¹⁷ δικαίως ἂν κατηγοροῖμεν, ὅτι, πεμφθέντες ὑπὸ τῶν
Ἑλλήνων, ὑπὲρ τῶν βαρβάρων ἐποιήσαντο τὰς συνθήκας. Ἐχρήν γὰρ αὐτοῖς
εἶπ' ἐδόκει τὴν ἐαυτῶν ἔχειν ἐκάστους, εἴτε καὶ τῶν δοριαλώτων ἐπάρχουσι,
εἴτε καὶ τούτων κρατεῖν, ὧν ὑπὸ τὴν εἰρήνην ἐτυγχάνομεν ἔχοντες²¹⁸, ἐν τι
τούτων ὀρισσάμενους, καὶ κοινὸν τὸ δίκαιον ποιησάμενους²¹⁹, οὕτω συγγράσει-
σθαι²²⁰ περὶ αὐτῶν. Νῦν δὲ τῇ μὲν ἡμετέρᾳ πόλει, καὶ τῇ Λακεδαιμονίων
οὐδεμίαν τιμὴν ἀπένειμαν, τὸν δὲ βάρβαρον ἀπάσης τῆς Ἀσίας δεσπότην
κατέστησαν, ὡς ὑπὲρ ἐκείνου πολεμησάντων ἡμῶν, ἢ τῆς μὲν Περσῶν ἀρ-
χῆς πάλαι καθεστῆχαι²²¹, ἡμῶν δὲ ἄρτι τὰς πόλεις κατοικοῦντων²²²,

¹⁹⁹) ἢ μεταχειρισθῶμεν. ²⁰⁰) Τῆς ἡμῖν πρὸς τὸν βασιλέα διαπραχούσης. ²⁰¹) ἢ βια-
σθῆναι, ἢ ταχέως ποιήσασθαι. ²⁰²) Ταῦτα ἤθελον δηλαθὴ μᾶς εἶπαι τινες ἴσως.

²⁰³) Συνθήκας. ²⁰⁴) Κατηγοροῦσι τοὺς Λακεδαιμονίους. ²⁰⁵) Διὰ τὴν ἔχουσι δηλ. αὐτοὶ
εἰρήνην, ὅτι ἐκείνοι δουλεύουσι. ²⁰⁶) Συνθήκας. Ὁμολογία κυρίως εἶνε ἢ ἔγγραφοι συν-
θήκη. ²⁰⁷) Ἀσιασία, ἰδίᾳ νομίζεται. ²⁰⁸) Ὡς· ὁ δὲ τὰ πλεονάζει. ²⁰⁹) Αἱ συνθήκαι
ἔγραψαντο εἰς λίθινὰς στήλας, καὶ ἐστήθησαν εἰς ἐπίσημα μέρη, ὅπως γνωρίζονται ὑπὸ
πάντων. ²¹⁰) Παρέδωκαν εἰς τοὺς βαρβάρους. ²¹¹) Ὁ δὲ φαίνεται πλεονάζων ἐν ταῖς
ἡλ' εἰ βῆτορες συνθήκας μεταχειρίζονται τὴν ἐπανάληψιν ταύτην τοῦ δὲ, ἐπὶ δὲ ἢ τοῖ
λὲν, ὅταν ὑπάρχῃ ἀνταπόδοσις ἀντωνομίας πρὸς ἀντωνομίαν, ἢ ἐπιβλήματος πρὸς ἄλλο
ἢ δὲ... ταῦτα δὲ. ²¹²) Μένουσι εἰς τὸν τόπον των, εἰς τῆς στήλας. ²¹³) Ἡμεῖς αὐτοὶ
τοῖς ἑτέροις κύρια. ²¹⁴) Ὅτι εἰν εἶναι συνθήκαι, ἀλλὰ προστάγματα τοῦ βασιλέως καὶ
Περσῶν τῶσιν ἐκείνου ὀφειλῆσαι καὶ ἡμῖς βλάπτουσι. ²¹⁵) Ἴσην παρέχουσιν ἀμφοτέροις
ὀφειλῆσαν. ²¹⁶) Ἐλάττονα. ²¹⁷) Ἀπελθόντων ὡς πρέσβων ὅπως ἐνεργήσωσι τὴν εἰρή-
νην. ²¹⁸) ἢ θέσωσιν ἕνα τῶν πρώων τούτων ὄρων ἢ ὅτι ἕκαστος πρέπει νὰ κρατῆται τῆς
ἰδίας χώρας ἢ ἐκάς αὐτῆς νὰ ἔχῃ καὶ ὅσα ἐκτελεῖται κατὰ τὸν πόλεμον ἢ τίλος νὰ ἔχῃ
ἕκαστος ὅτι εἶχεν ἐπὶ τῆς εἰρήνης (ante bellum). ²¹⁹) ἢ πράξωσιν ὥστε εἰς αὐτὸ δὲ δι-
καιον, ἢ αὐτῆ ἀρχῆ νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς ἀμφοτέρους τὰ μέρη. ²²⁰) Συμφωνεῖν ἐγγράψαι.
²²¹) ἢ ἦτον ἀρχαία. ²²²) Πρὸ ὀλίγου ὡς νὰ ἤλθομεν νὰ κατοικήσωμεν τὰς πόλεις ἡμῶν

ἀλλ' οὐκ ἐκείνων μὲν νεώστ' [ταύτην] τὴν τιμὴν ἔχόντων, ἡμῶν δὲ τὸν ἅπαντα χρόνον ἐν τοῖς Ἑλλήσι δυναστεύοντων.

Οἶμαι δ' ἐκείνως²¹⁵ εἰπὼν μᾶλλον δηλώσειν τὴν τε περὶ ἡμῶν ἀτιμίαν γεγενημένην, καὶ τὴν τοῦ Βασιλέως πλεονεξίαν²¹⁶. Τῆς γὰρ γῆς ἀπάσης τῆς ὑπὸ τῷ κόσμῳ²¹⁷ κειμένης ὄγχα τετραμηνῆς, καὶ τῆς μὲν Ἀσίας, τῆς δὲ Εὐρώπης καλούμενης²¹⁸, τὴν ἡμίσειαν ἐκ τῶν συνηκῶν²¹⁹ εἴληφεν, ὥσπερ πρὸς τὸν Δία τὴν γῶρην νεμόμενος²²⁰, ἀλλ' οὐ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τὰς συνηκῆς ποιούμενος. Καὶ ταύτας συνηνάγκασεν ἡμᾶς, ἐν στήλαις λιθίναις ἀναγράφοντας, ἐκ τοῖς κοινοῖς²²¹ τῶν ἱερῶν ἀναθεῖναι πολὺ κάλλιον τρόποιον²²² τῶν ἐν ταῖς μάχαις γιγνομένων. Τὰ μὲν γὰρ ὑπὲρ μικρῶν ἔργων καὶ μιᾶς ἡμέρας²²³ ἐστὶν αὐταὶ ὁ ὑπὲρ παντός τοῦ πολέμου, καὶ καθ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος ἐστὶν ἄσκησις. Ὑπὲρ ὧν²²⁴ ἀξίον ὀργίζεσθαι, καὶ σκοπεῖν ὅπως τῶν γεγενημένων δίκην ληψόμεθα²²⁵, καὶ τὰ μέλλοντα διορθώσομεθα. Καὶ γὰρ αἰσχρὸν, ἴδια μὲν τοῖς Βαρβάρους οἰκέταις ἀξίων χρῆσθαι²²⁶, δημοσίᾳ δὲ τοσούτους τῶν συμμάχων περιορῶν αὐτοῖς δουλεύοντας καὶ τοὺς μὲν περὶ τὰ Τρωϊκὰ γενομένου²²⁷, μιᾶς γυναικὸς ἀρπασθείσης, οὕτως ἅπαντας συνοργισθῆναι τοῖς ἀδικηθεῖσιν²²⁸, ὥστε μὴ πρότερον παύσασθαι πολεμοῦντας, πρὶν τὴν πόλιν ἀνάστατον ἐποίησαν τοῦ πολέμαστος ἐξαμαρτεῖν ἡμᾶς δὲ, ὅλης τῆς Ἑλλάδος ὑδριζομένης, μηδεμίαν ποιήσασθαι κοινὴν τιμωρίαν, ἐξὸν ἡμῖν εὐγῆς ἀξία διαπορίζεσθαι. Μόνος γὰρ οὗτος ὁ πόλεμος κρείττων εἰρήνης ἐστὶ²²⁹, καὶ θεωρεῖται²³⁰ μᾶλλον ἢ στρατείᾳ προτιμωκῶς, ἀμφοτέροις δὲ συμφέρων, καὶ τοῖς τὴν ἡσυχίαν ἀγειν βουλομένοις, καὶ τοῖς πολεμεῖν ἐπιθυμοῦσιν. Ἐξέσται γὰρ ἂν τοῖς μὲν²³¹ ἀδελῶς τὰ σφέτερα αὐτῶν καρποῦσθαι, τοῖς δὲ ἐκ τῶν ἀλλοτρίων μεγάλους πλοῦτους καταστήσασθαι.

Πολλάκις²³² δὲ ἂν τις συλλαγιζόμενος εὖροι ταύτας τὰς πράξεις λυσitelούσας μάλιστα ἡμῖν. Φέρε γὰρ²³³, πρὸς τίνας χρὴ πολεμεῖν τοὺς μηδεμίᾳς πλεονεξίας ἐπιθυμοῦντας, ἀλλ' αὐτὸ τὸ δίκαιον σκοποῦντας; Οὐ πρὸς τοὺς καὶ πρότερον τὴν Ἑλλάδα κακῶς ποιήσαντας, καὶ νῦν ἐπιδουλεύοντας, καὶ πάντα τὸν χρόνον οὕτω²³⁴ διακειμένους πρὸς ἡμᾶς; Τίσι δὲ φρονεῖν²³⁵ εἰκόσ ἐστι τοὺς μὴ παντάπασιν ἀνάνδρους διακειμένους, ἀλλὰ μετρίως τούτῳ τῷ πράγματι²³⁶ χρωμένους; Οὐ τοῖς μείζους μὲν τὰς δυναστείας ἢ κατὰ ἀν-

²¹⁵ Κατ' ἐκεῖνον τὸν τρόπον, ὡς ἔπεται· ὡς τὸ οὕτως ἐκ τοῦ οὕτως. ²¹⁶ Πόσα περισσὴν ἔσται ἡμῶν ἐκέρχουσι. ²¹⁷ Ὅρανον· οὕτως ἔλεγον οἱ τότε φυσιολόγοι. Ξανθός. Ἀπομν. Α' 1, 14. ²¹⁸ Ταύτην ἐξέταξον τότε περὶ Γεωγραφίας. ²¹⁹ Ὡς ἐκ, διὰ τῶν συνθηκῶν. ²²⁰ Ὡς ἐκ ἐμοῦραζε μὴ τὸν Δία, ἐλάμβανεν αὐτὸς τὸ ἡμισυ τῆς γῆς. ²²¹ Κοινοῖς ἢ τοῖς Ἑλλήσι, ὅποιος ἂν ἐν Ὀλυμπίᾳ ναός. ²²² Δι' ἀναγεγραμμένα στήλαι ἕσται ὡς τρόποιον. ²²³ Μιᾶς ἡμέρας τῆς τύχης, μιᾶς εὐτυχίας, δηλ. νίκης. ²²⁴ Δι' ἄ. ²²⁵ Ἐδικηθῶμεν διὰ τὰ γεγνημένα. ²²⁶ Διότι ἐν Ἑλλάδι οἱ (κίεται καὶ δοῦλοι ἡμῶν) ἄλλοι καὶ ἄλλοι βάρβαροι. ²²⁷ Τοὺς ἐπὶ τῶν Τρωϊκῶν ζῶντας Ἑλληνας. ²²⁸ Συνοργισθῶμεν μὴ τοὺς καθόντας τὸ ἀδικημα. ²²⁹ Τὴν εἰρήνην θεωρεῖ ὡς τὸ μέγιστον τῶν ἀγαθῶν· ἀλλὰ τὸν πόλεμον ὑπὲρ τῆς κοινῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας ὡς ἐπὶ ματαλῆτερον. ²³⁰ Ποικίλῃ Παναθηναϊκῇ. ²³¹ Τοῖς ἐπιθυμοῦσι τὴν ἡσυχίαν, διότι ἐν Ἑλλάδι φελοῦσθαί αὐτοὺς οὐκ ἐπιθυμοῦσιν. ²³² Πολλάκις λυσitelούσασθαι. ²³³ Φέρε ἴδωμεν. ²³⁴ Ὡς ἐκ ἐμοῦραζε μὴ τὸν Δία, ἐλάμβανεν αὐτὸς τὸ ἡμισυ τῆς γῆς. ²³⁵ Ποῖους πρέπει νὰ φρονῶσιν ἐκεῖνοι οἱ τινες. ²³⁶ Τῷ ἡμετέρῳ λυσιτελοῦσθαι ἢ τῷ ἀλλοτρίῳ· τοὺς μετρίως ἀνάνδρους ἐστὶν. Παντοχρησίζουσι δὲ τῶν μετρίων καὶ τῶν ἐκέρχουσι περὶ τῶν ἀθηναίων.

ἑσπύουκ³²³ περιβεβλημένοι, ἐλάττωτος δὲ ἀξίως τῶν παρ' ἡμῶν εὐτυχοῦντων; Ἐπὶ τίνος δὲ μᾶλλον προσήκει στρατεύειν τοὺς ἅμα μὲν εὐσεβεῖν βουλομένους, ἅμα δὲ τοῦ συμφέροντος προνοουμένους; Οὐκ ἐπὶ τοῖς καὶ εὖσαι πολεμίοις, καὶ πατρικῶς ἐγθραῖς καὶ πλεῖστα μὲν ἀγαθὰ κεκτημένοις, ἥμιστα δὲ ὑπὲρ αὐτῶν ἀμύνεσθαι δυναμένοις; Οὐκοῦν ἐκεῖνοι³²⁴ πᾶσι τοῦτοις ἔνοχοι τυγχάνουσιν ὄντες.

Καὶ μὴν οὐδὲ τὰς πόλεις λυπήσομεν, στρατιώτας ἐξ αὐτῶν καταλέγοντες, ὅων ἐν τῷ πολέμῳ τῷ πρὸς ἀλλήλους ὀλιγρότατον αὐταῖς ἐστὶ πολὺ γὰρ εἶμαι σπανιωτέρους ἕσασθαι τοὺς μένειν³²⁵ ἐθέλοντας, τῶν συνακολουθεῖν ἐπιθυμησούτων. Τίς γὰρ οὕτως, ἢ νέος ἢ παλαιός;³²⁶ ῥάθυμός ἐστιν, ὅτις καὶ μετασχεῖν βουλῆσεται ταύτης τῆς στρατιᾶς, τῆς ὑπὲρ Ἀθηναίων μὲν καὶ Ἀκαδημαϊκῶν στρατηγουμένης, ὑπὲρ δὲ τῆς τῶν συμμάχων ἐλευθερίας ἀθροισμένης, ὑπὸ δὲ τῆς Ἑλλάδος ἀπάσης ἐκπεμπομένης, ἐπὶ δὲ τὴν τῶν Βακχεῶν τιμωρίαν πορευομένης; Φήμην δὲ καὶ μνήμην καὶ δόξαν ὁπίσθην τινὰ γρῆ νομίζειν ἢ ζῶντας ἔξειν, ἢ τελευτήσαντας καταλείπειν τοὺς ἐν τούτοις τοῖς ἔργοις ἀριστεύσαντας;³²⁷ Ὅπου³²⁸ γὰρ οἱ πρὸς Ἀλέξανδρον³²⁹ πολεμήσαντες, καὶ μίαν πόλιν ἐλόντες, τοιούτων ἐπαίνων ἤκωθίσαν, πόλιων τινῶν γρῆ προσδοκῆν ἐγκωμίων τεύξεσθαι τοῖς ὅλης Ἀσίας κρατήσαντας; Τίς γὰρ ἢ τῶν ποιεῖν³³⁰ δυναμένων, ἢ τῶν λέγειν ἐπισταμένων³³¹, οὐ πονήσει καὶ φιλοσοφήσει, βουλόμενος ἅμα τε τῆς αὐτοῦ διανοίας καὶ τῆς ἐκείνων ἀρετῆς μνήμην εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον καταλιπεῖν;

Οὐ τὴν αὐτὴν δὲ τυγχάνω γνώμην ἔχων ἐν τε τῷ παρόντι καιρῷ, καὶ περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ λόγου. Τότε μὲν γὰρ ὅμην ἀξίως δυνήσεσθαι περὶ τῶν πραγμάτων εἰπεῖν νῦν δὲ οὐκ ἐπικνοῦμαι τοῦ μεγέθους αὐτῶν³³², ἀλλὰ πολλὰ με διαπέφευγεν ὧν διανοήθην³³³. Αὐτοὺς³³⁴ οὖν γρῆ συνορᾶν, ὅσας ἂν εὐδαιμονίας τύχοιμεν, εἰ τὸν μὲν πόλεμον τὸν νῦν ὄντα περὶ ἡμᾶς³³⁵, πρὸς τοὺς ἠπειρώτας³³⁶ ποιησάμεθα, τὴν δὲ εὐδαιμονίαν τὴν ἐκ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Εὐρώπην διακομίσαιμεν³³⁷, καὶ μὴ μόνον ἀκροτάτας γενομένους ἀπελθεῖν³³⁸, ἀλλὰ τοὺς μὲν πράττειν δυναμένους³³⁹, παρακαλοῦντας³⁴⁰ ἀλλήλους, πειρᾶσθαι διαλάττειν τὴν τε πόλιν τὴν ἡμετέραν, καὶ τὴν Ἀκαδημαϊκῶν τοὺς δὲ τῶν λόγων ἀμφοσθητούντας³⁴¹, πρὸς μὲν τὴν παρακαταθήκην³⁴², καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων, ὧν νῦν φωναροῦσι, πύσασθαι

³²³ Ἐσπύουκ ἀνέκει εἰς ἀνθρώπους. ³²⁴ Οἱ Πέρσαι εἶσιν ἔνοχοι, ἐνέχονται, ὑπόκεινται, καὶ πάντα ταῦτα. ³²⁵ Οἴκαδε μένειν, καὶ μὴ συνεχωστρατεύειν. ³²⁶ Γέρον. Καὶ ἐν Ὀμήρῳ Ἰλ. Β, 100 ἢ νέος ἢ παλαιός. ³²⁷ Ἐν τῶν πομπωδιστέρων χωρίων τοῦ βήτορος. ³²⁸ Ὅταν. ³²⁹ Τὸν Πέρην, οὐδὲν τοῦ Περσίου. ³³⁰ Τῶν ποιητῶν. ³³¹ Ἰητόρων. ³³² Δὲν φθάνω εἰς τὸ μέγεθος αὐτῶν. ³³³ Ὁραῖος καὶ ἐπιτηδείωτατος ἐπίλογος. ³³⁴ Ἡμᾶς αὐτούς. ³³⁵ Δηλ. τὸν μεταξὺ Ἑλλήνων. ³³⁶ Τοὺς Ἀσιανούς. ³³⁷ Δελασθέντες τὴν Ἀσίαν, μετακομίσωμεν τὸν πλοῦτον αὐτῆς εἰς τὴν Εὐρώπην. ³³⁸ Ἰρῆ ἡμᾶς μὴ ἀπελθεῖν. ³³⁹ Τοὺς δυναμένους τὰ πολιτικὰ πράττειν. ³⁴⁰ Προτρέποντας. ³⁴¹ Λογολοῦμένους εἰς τὰς ἀμφοσθητήσεις τῶν λόγων. ³⁴² Κατὰ τῆς παρακαταθήκης. Ὁ Ἰσοκράτης ἔγραψε λόγον τινὰ, τὸν Ἀμφοσθητῶν ἀθλήντα, κατὰ τινος Ἑλλήνου, ὅστις ἀφῆρσε παρακαταθήκην τινὰ ληρθεῖσαν ἀπὸ μαρτύρων. Κατὰ Διογένην Λαέρτιον ὁ Ἀντισθένης ἔγραψε κατὰ τοῦ λόγου τούτου. Τριπλάσιον αὐτῆς ἀντίκειται εἰδὼ ὁ βήτωρ, κατὰ τὴν αὐτοῦ γνώμην τοῦ Ὀσολπίου.

γράφοντα, πρὸς δὲ τούτον τὸν λόγον ποιῆσθαι τὴν ἀμιλλαν⁸²⁸, καὶ σκοπεῖν ὅπως ἀμεινον ἐμοῦ περὶ τῶν αὐτῶν πραγμάτων ἐροῦσιν, ἐνθουσιμῆνους⁸²⁹, ὅτι τοῖς μεγάλας τὰς ὑποσχέσεις ποιουμένοις⁸³⁰ οὐ πρέπει περὶ μικρὰ διατρέθειν, οὐδὲ τοιαῦτα λέγειν, ἐξ ὧν ὁ βίος μὴδὲν ἐπιδώσει⁸³¹ τῶν πεισθέντων, ἀλλ' ὧν ἐπιτελεσθέντων αὐτοὶ τε ἀπαλλαγίσονται τῆς τοιαύτης ἀπορίας⁸³², καὶ τοῖς ἄλλοις μεγάλων ἀγαθῶν αἴτιοι ἐδῶουσιν εἶναι.

⁸²⁸) ἢ ἀμιλλᾶται πρὸς τὸν λόγον τούτον, τὸν Πανηγυρικόν. ⁸²⁹) Συλλογιζόμενος.
⁸³⁰) Τίς ἐξέσται πόσον κομπῶδες ἦταν τοῦ Ἀντισθέτους τὸ προίμιον, καὶ πόση ἐκ τούτου ἡ περιστολογία. ⁸³¹) Δὲν θέλει κερδίσει, βελτιωθῆ. ⁸³²) Τῆς πενίας καὶ δυστυχίας ἐν ᾗ εὐρίσκονται. Ἄν δηλαδὴ διδάξωσι μεγάλα τινά, εἶον τὴν κατάκτησιν τῆς τοιαύτης, μετὰ τῆς Ἑλλάδος βίλους: συνευχῆται καὶ αὐτοί.